

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in tres libros Aristotelis de anima - Cod. Ettenheim-Münster 194

Aristoteles

[S.l.], 1630

Liber secundus

[urn:nbn:de:bsz:31-116346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116346)

nam quos plures acriter refutat illidem, ideo
circa finem libri nihil specialiter dicemus sed sta-
tim ad 20m lib: accedemus qui 12 capitula continet.
In 10 et 20 Capitulo agit de quidditate anime tractans
duas defies illig inter 3tio lib: dividit animam in ve-
getativam, sensitivam et Intellectivam, simulq;
recenset potius anime et quatuor modos vivendi. In
4. agit de potius et opaity anime vegetativa, in se 4
quantily usq; ad finem tractat de potius functionily
anime sensitiva. Quare relicto primo Libro fit.

LIBER
SECUNDVS
DE ANIMA. 2. 1.

Dub:

Dubium Primum.
Vtrum Anima sit substantia
uel accidens, corpus, materia
uel denique aliquid composi-
tum ex materia et forma?.

Supponitur qd. hinc certu videtur esse non dan-
atim in rem nra et tam. Et. p. hinc aut. hinc q. nra
ex p. q. stat. Unde de p. hinc aut. nihil dicimus et p.

Conclusio Prima.

Anima non e accidens sed substantia, in com-
pleta tr.
Certe est p. hinc. Vnde q. hinc in tali p. hinc
differunt a non in univ. q. anima. q. anima e sub-
sta. aut p. hinc q. hinc. Vnde q. hinc non accidens
cum ut p. hinc q. hinc in p. hinc p. hinc. q.
q. hinc illu. in tali p. hinc d. hinc aut. p. hinc.

Conclusio Secunda.

Anima non e materia neq. corpus. ~

an, rideo
sed p. hinc
et capta.
hinc
in hinc
mily
di. In
in se y
hinc
no p. hinc

S
P
D

In pars Cartes pto. aia e purum actu maly et
exatum. sed man. vultu e actibilibis. go aia non
e man. m. supponit acta.

La pars pto. Nullu corpus e in pto nax in hysio.
nis nax informais, sed aia e in pto informais
go non e corpus. Comprimat. Si aia e pto corpus
supponit duo copia nullo epe in eod loco. atq huc
e factu go pto pto. aia e acty corpus ut hinc
nax. go pto illud in nificat et actualit debet epe
in eod loco cum illo, si n. loco distaret non pot
illud actuare. go si aia e corpus et illud q. actualit
et e corpus ad supponit, ut illoq. non distat fm
leu, sup duo copia nullo simul epe in eod
loco.

Conclusio Tertia.

Anima non e qd compositu ex man et forma.

Pto. Atate acty corpus viventis. go si e compositu
ex man et forma ante forma pto se pto aut pto
pntem. non pto se pto. ga man non pt infer,

man

completa car g. p. in completa A. ad impugnationem
hinc dicitur alia p. t. in jam et dicitur, epe
dicitur p. t. completa. aia vero cum sit
p. t. in completa nate nate q. sub illis mem,
hinc non g. m. e. Ad. C. p. m. p. t. non p. t.
epe in p. t. in formam A. m. n. h. si. ois. C. m.
Vnde cum aia sit p. t. in completa non
agnoscat q. sit in alio hinc pars g. hinc
una q. se cum illa. f.

Archiep. In capitulo dicitur non p. t.
repleta facta ab eis epi apertis Angles
epe p. t. epe. epe a. f. h. i. d. i. c. i. t. a. r. a. s.
epe epe. C. u. e. s. t. p. A. m. i. n. a. n. e. g. i. t. a. b. i. l. i. a. p. l. a. n. e.
t. o. n. e. d. e. f. o. r. m. a. t. i. o. n. e. m. n. i. p. f. a. c. t. e. m. I. n. t.
t. o. n. e. I. n. t. e. n. s. i. o. n. e. m. q. a. p. u. t. I. n. t. e. n. s. i. o. n. e. m. p. r. i. m. a.
I. n. t. e. n. s. i. o. n. e. m. u. t. p. t. e. t. q. e. s. u. n. t. c. o. r. p. o. r. a. p. t. e. s. y. n. a.
q. a. p. t. e. m. p. t. e. n. s. i. o. n. e. m. e. i. l. q. h. i. l. l. t. r. i. n. a. d. i. m. e. n.
t. i. n. e. m. C. o. r. p. o. r. a. t. i. o. n. e. m. A. i. a. m. o. n. e. t. c. o. r. p. o. r. a. t. i. o. n. e. m.
m. o. t. i. o. n. e. m. i. l. l. a. u. n. i. u. m. s. i. t. p. t. e. n. s. i. o. n. e. m. p. t. e. n. s. i. o. n. e. m.
g. h. i. l. l. t. r. i. n. a. d. i. m. e. n. t. i. n. e. m.

etiam de his inter corpora. qd. ita erit corpus.

Ad illam sententiam Epi. ideo non esse reprobata
nam qd. ss. PP. putaverunt Angelos esse corpora
Quia, sed ideo quasi permisissent qd. nos Ange-
les cognoscimus ad mater corpus, ideo et in
scriptis p. q. quod esse corpus. Ad Cas. R.

Ad. om. p. e. N. p. accidens. Con. om. Quia
si. ita illa scriptura et vegetabilia atque non
sunt simpliciter q. sed p. accidens ad finem
corporis in quo sunt, et sunt in simpliciter
ita ut sunt corpora et hoc ita si p. ab alijs
sunt quia illas esse corpus et mater
non a. p. ab q. sunt corpora. Ad. Cas. 2. om. R.

Con. q. omnia moventur corpus, N. tr. q. motus physica
tunc p. ab q. p. ab q. quantitatibus ex parte utriusq.
ita ut utriusq. habeat partem per se, hoc n. p. ab q. facta;
Alios res in corpore non p. ab se tangere p. ab q.
q. a. p. ab q. expram.

Alia dies.

in p. ab q. m.
am, q. p.
in p. ab q. m.
illis mem.
ta non p. ab q. m.
Con. m.
non
Hinc
quod
angelos
et
ita p. ab q. m.
sunt
f. ab q. m.
p. ab q. m.
a. p. ab q. m.
p. ab q. m.
p. ab q. m.

Alii autem. Hinc quoniam spiritus matris. quod vel
et mater vel abigit conceptus ex matre et femina.
quoniam per spiritum matris. spiritum matris et recipit recipit
et patris, sed hinc quoniam anima quod. in. per. quia anima
sensitivam sensitivam et et intellectivam recipiunt suas
partes et agere recipit recipiunt. Quoniam anima et
in perita ad varias partes. quod.

Alio modo dicitur matrem in perita recipit et
patris. Alio modo dicitur. Mater non et in perita vel
femina substantiam illam quod recipit. anima vero non,
sed tunc et in perita ad feminas anima dicitur. In
peritas frigiditas et spiritus quod.

Hic quod scilicet an agere de anima spiritus adphyum.
et hinc agere supponendum et hinc in
inter peritas si de anima vegetativa et sensitiva
femina per hinc non et dicitur quod spiritus ad phy:
agere de anima. Ratio hinc et agere, nam
peritas anima sunt vera natura, quod sunt propria
motu

modis phyca, nutriti cuius sc: augtato et sensato.
ge spectat ad phycaum qd dicitur qd specialiter
versat circa cognem nam vel eubo natis.

Solum ge ghanensia e de sua rati non ut
vegetabilia et sensitiva e modo supra dicenda
In intellectu huc e nicta e gnum intellectu
gendi et volendi. Pro his refertur suppo
rendu e. Nam rati ipse sumit. ge
modo ipse statit qnem toll in via dunt emis
ta rati cogit. e ipse sumit statit statum
qnem habet extra cogit. q statit ipse statit
genis. ha qnitate.

¶ Inuestioni. Si ipse et rigose
lectura sit Amma rati vel separata a cogre
non spectat ad phycaum qd dicitur sed potius
ad metaphycaum. pte sua separata a cogre
non e gnum aliter nicta phyca ipse dicit.
ge non e vere nam ipse statit statit dicitur
eig qd dicit non spectat ad phycaum.

om

ma. go ul
et forma.
ie reat
ga aut
minul fua
is via e
cognit
statu ad
a non,
lulo si:
ad phycaum.
centu
et sensibile
et ad phy.
la, nam
et gnum
meta

omnino pro motu phisicis aut e altis amfatis vel metylo,
calis, alij isti motu tm exercunt in corpore. qd aia
separata a corpore ut talis fuerit, non pot dicitur pugnare
aliter motu phisicis.

Pro idem v. Ita
separata ut talis tm habet dicitur opus, in tella chis,
nem se. et volitionem. sed utruq, hanc opam
pnt ad metyphisicis et non phisicis. si qd aia qd
derunt. qd aia ut se non pnt ad phisicis.

M. et qd aia pnt. pnt m. si n. phisicis agent de
intellektione et nate aia separata hanc opam qd
opus iste dependunt a phisicis opam mnt
sed in aia separata non dant phisicis opam
cum non intelligat in mnt phisicis
qd opam iste non pnt ad phisicis opam.

R. v. Si aia nate qd phisicis qd aia
in statu qd in nate sunt nate pnt ad
phisicis opam qd dicitur. Pro hanc aia ut nate
corpore nate hanc nate. qd ut se pnt ad phisicis

qd dicitur

fulvordmata quae mediante aëre ratio movet par-
 tes et membra. *De 20.* Quod aëre ratio est ipso
 quod est primum in intellectu etis dependens a phantas-
 mata corpus et esse primum autem phisicū quod talis epue
 numerat inter mutates phisicas et gñies infra linea
 medij phisicū. et quod aëre ratio respicit illis epue ut talis
 censetur non et epue ratiō. Circa huc repetit
 ea quod diximus 2. lib. phis de Natā.

Dubium Secundum.
 An prima definitio Animæ
 ab Aristotele hinc tradita
 sit bona et essentialis? ~?

Definitio Animæ

Dicitur definitio Animæ in ea tradidit Arist. Jam cap. 1.
 lib. 2. ubi eam sic definit. Anima est actus primus corp-
 oris phisici organici potentia vitam habentis.
 etam tradidit cap. 2. his verbis. Anima est hinc illud
 quod per se vivimus, sentimus, mememus et intelligimus
 et hanc ratiō definitio voluit Arist. demonstrare primò
 quòd a. id fecerit videlicet infra. huc notabo per
 Cento.

Conclusio Prima.

Prima dicitur anima in eor hinc ab hinc lib: 2. cap: 1
 habita bona e et legitima quae talis e. Anima
 est actus primus corporis phisici organici potentia vitam
 habentis.
 Hinc tenetur qd se autoritate om phisici qd dicitur
 dicitur unanimiti qd se non pntur. Quis vero dicitur
 non pnt qd dicitur a pntur sed eam bonitatem debent
 extendere dicitur qd singulus pntur, ita et ut
 hinc dicitur appareat bona qd singulas pntur hinc
 extendit ent. Quibus imprimis in dicitur qd
 Anima sit actus. qd pntur pntur hinc qd anima
 in sua actus qd dicitur cum actus formis hinc pntur
 qd actus dicitur ut pntur epntur et causa accidentia
 qd dicitur qd hinc hinc actus, hinc et anima qd hinc pntur
 qd dicitur cum pntur hinc Angelis hinc qd pntur
 actus et formis completis qd se pntur om a se
 excludentes naturam. Hinc pntur ad hinc hinc
 pntur. ad dicitur qd anima non sit actus accidentis
 hinc sed pntur qd ut dicitur in lib: 1. phis: e actus
 primus pntur, multo ut dicitur hinc dicitur qd hinc
 pntur dicitur anima imprimis ab a actus accidentia
 ut

Leg in dicitur hinc.

hinc Primus.

mencit per,
 actus eo ipso
 phisicof,
 ea talis ipse
 natura hinc
 pntur ut hinc
 dicitur
 dum.
 Anima
 sit
 actus?
 Jam cap:
 qd primus actus
 habentis
 e hinc ut
 in dicitur hinc
 pntur hinc
 ut hinc hinc
 hinc

Anima vero quae in completo vultu et actus
 corpus et bene definit in ordine ad illud cum quo
 facit unum et se completum; Unde ut ipse docet
 2^a Th. Vicus q. merito in deus anima generat abigit
 per extra spiritum illius sicut in deus accidentis se,
 vel per se substantia. Perro quae corpus multiplex
 si: arte sociale, mathematicum, et naturale; ut sicut
 enim corpus sit actus anima, addit illa parata, phisica,
 hoc e corpus natum, q. substantia qualitatively sensibility
 habet, primum motus et actus. Unde anima natum
 actus corpus multum abici non arte sociale, quae actus
 hanc corpus sunt accidentia. Adhuc quae
 organici. ad hunc generum animam ab aliis formis
 sensibility non nisi naturam q. quae sunt actus corpus
 prima phisica, non tamen organici. ut a. in belligis qd
 sit corpus organici in. Nota corpus natum esse duplex.
 Unum e q. caret partibus diversis suis sed est purum.
 Res sunt organici. et alias vocantur sicut homines,
 nimm ut e. arg. ignis et aqua, ab aliis non ut,
 natura. Aliud vero corpus natum e q. hinc parata fallum
 radicaliter diversis suis q. sunt aptus ad exercendos
 naturae quae vitae, et tale corpus q. hinc hinc mixtum
 q. actus

by phisica.

by organici.

Corpus organici qd.

anima vero
 hinc hinc
 q. illam
 abili, sit
 by primo,
 naturalis ad
 multo modo
 actus
 aqua quae
 de sit
 by q. amos
 i. phisica
 sunt hinc
 q. retinens
 i. sensibility
 Corpus phisica
 ab aliis quod
 quae phisica

partibus sit heterogenas ita organum generata de,
 nominantur ab organo magno in ista mente musica
 & namas fistulas gtriel ad diversitas novus organis
 mendas. Quidam. cura debent esse alij organo
 organum et huc non fructu. Anima n. inter
 alias formas pitulas & pfectus, ideoq. et habet
 multos et diversos organo. alia non forma non
 invenitur hinc tan unica et ipse eandem organum ut pot
 in aqua et igne. go illa forma pitulas et diversa
 organa diversasq. partes alteris vnde mediocritate
 qly sunt exercere Diversas organo. Et qui plures
 Diversasq. hinc organo alia, ea plura pitulas organo.
 na, ideoq. plura organa pitulas cura ratio organo
 sensibilia et sensibilia plura pitulas organo organo
 vegetabilia gamma q. excedit vnde in varietate
 et multitudine organo. Adhuc vltima pitulas.

In pitula vnde
 habentis.

Pitula vnde habentis. Curia qua datur, vnde
 vero sit adhibita, et qualis vnde intelligit q. vnde
 intelligit vnde q. Aristoteles vnde vnde et vnde
 bene q. vnde supra, et alij vnde vnde vnde vnde
 vnde

vitam substantivam et accidentalem. Vita ~~substantiva~~ vel
 dicitur quia videtur petri et actum vitalium;
 vita vero accidentalis est ipsa gratia vitalis. et hinc
 per vitam intelligenda est Vita accidentalis non
 substantiva. et haec propter causas dicitur petri. Hinc
 ponitur non esse vera addita, sed finis m. claritas.
 hinc gratia, ut scilicet organizatio et illa potestas ad opera
 vitam exercenda magis declaratur et quia non sit vera
 addita, potest per eam esse ten. 7. hinc ut videtur de,
 finis etiam non omni vit. amplius illius partes.

Vita duplex.
 Substantiva.

Accidentalis

Ita videtur de. Nam quod certius partes sufficienter
 declarat quibus et differa. ut ab aliis formis. et
 hinc partes non addit. non ad inveniendum. et hinc amplius
 calis per Canto.

Ita dicitur Bonae et sufficienter declarat naturam
 rei eamque ab aliis distinguit hinc sunt dicitur
 dicitur. per Bonae vit.

Conclusio Secunda.

Prima hinc dicitur etiam et spiritus.
 Ita Canto per. Dicitur spiritus et illa et hoc quod non
 gong

gong et diffraam, hanc et hincmodi go qd non
gong p. nam hinc acty proadical uniuoce de acty
formis fulstetis sine in uentily sine non uentily
et hinc diffraam ueram. go et, eud, fuit qd qd
Contt. Res incompletas ex sua ipa dicunt ordine
ad aliud qd completum go desit qd sic explicant res
incompletas sunt ipse. am p. hinc uerudo qd p.
gala ead incompleta. Ultra. Sed ha fuit uia
desit qd rei incompleta p. am go eud eptis.
Venit ut hanc desit melius intelligat et eiqd lenitus
magis appareat qd singulari partas aliqd obierunt
Alii ues go hinc et uia pfectio rei. go eud
acty udy et non p. am p. go aia dnt ipse rei.
gypna p. acty udy et pfectio qua p. go si
ha et uia pfectio debet hinc acty udy et non
p. ha

Hec auctu p. ad acty p. quodam dnt p. aia,
uiale naa p. pfectioes acty p. ad quod
p. hinc p. p. quodam p. uiale naa uale
uiale, udy naa et ista. Acty p. p. p. caa
uile

Ultra. In omni a futura tunc in completa. actus vero
utq; utroque epa. e. non accidens. qd actus primus
futurus est finis pfectus actu tunc si: epa. Et
huc pmetabo **De** Arist. Con: ans. d. N. yfignam.
ad Jo: N. ans. ex dictis. qto nro ultra d. unum q;
a p sua epa. qd epa. est pfectus actu tunc
futuri et. qd finis p e pfectus illo q ordinat ad
finem. Ad huc n. dicit q sensu illis qm p hico
unum q; e p sua epa. non est quasi epa.
qise sumpta sit finis agentis. sed q finis sit
potius ipse agens q ut e attributi et p sua epa.
ut q. r. solent explicare Theod: **De** 20.

Quod actus utq; p huc quod sit dicit pfectus actu tunc.
q fauta p. Quia actus utq; e pfectus primus, cum
actus primus non q dicitur complete pfectus nisi huc,
tunc utm actu. qd actus primus magis p huc
de rae p huc tunc qna rdy. qd in huc sensu
p huc rdy actu, p huc qd pfectus actu tunc. et huc
p huc qd Quod cum dicitur sit actus primus et non
completa in rae actu, sed habens ad huc ab huc.
p huc:

potenti alitatem ito non q actu dicitur qm
fuit definita.

Hic dicitur. Centro ista exple cetera itaq pante
primy. Anima nunquam cessat ab opae. qe non e
actu primy in hoc sensu q sit separabilis ab actu
vto. Neq qstio est actu corpus habentis vitam in
petra qd sp in actu. qstio ptt. pto aut. inqstio
in motu cordis, re in motu nutritionis, q etus
mety tam diu durant quomodo p se hnt vivens,
qe aia nunquam cessat ab opere.

Ad aucto d. aut. nunquam cessat ab opae qua,
cumq. H. aut. tali vel tali Cen: aut. et tunc H.
qstio. nam licet aia tam vegetabilia qua
sensitiva sp habeat aliquam opae, tunc simul
aliqua opae i qly ex opna naa cessat ut
sunt augere et generare sibi simile et hoc factu e
ut aia dicat actu pns, haec separata libis i vto.
unde pto dicitur aiaam qstio actu pns haec
separabilem ab actu vto, opae se. Jensep tunc
e, q aia ex opna naa habeat ut aliquid
cessat

apud ab alijs epe fcti conati et opinio.
Principes 20. Contra illam partem, Corpis pluri.
Vel nō corpus pluri autem intelligit fcti informe,
fi: maā pā nuda vel f formatu fcti p ut fi: maā pā
fulstat forma pūti - neutra pt dicit. qd. non pū
pā hūc nō definitiō aīa fcti autem nāam forma
fulstat, fcti fcti q talis, q ut fi: tribuit gradu nudo.
fcti fcti hūc nō pt epe maā pā nuda, qd. defi,
nō aīa q fcti formatu. nō et pt dicit qm. fi:
q forma maā q ut fulstat forma pūti, qd. alia
fcti pūti aīa nō dīstīnguet ab apū aīa rea,
lita, q hūc fcti c.

¶ Hec argū pūti dīstīctū autem hūc aīa definitiō
q fcti informe vel formatu. Ad hūc qd. aīa
q hūc q pūti fcti aīa q ma talis nō epe maāam
nudaam pā, fcti q ut rām hūc vel q ut fulstat
apū aīa fcti q tribuit ei gradu corporeitatis.
unde ad qm nō pūti nō dīctū q pūti fcti pūti,
aut aīa fi absolute fcti nō entitatem qd.
dicit

dicitur debet rectiter ab illa distingui. & tunc non
 potest si fuerit forma quod tribuit ultimam gradum.
 ad hoc enim sufficit diffinitio huiusmodi quod inter gradus
 metaphysicos intercedere solet. Et tunc in Acto
 casu ipsa forma priorum graduum sibi ipsi
 forma forma posteriorum. Sic est forma. Sed ex
 hoc quod forma sit actus accidentalis quod advenit mater
 iam habenti formam substantiam corpoream sicut si
 est quod advenit sibi completo. quod est actus
 accidentalis. *Pr. H. sup: ut n. dicitur sic est huiusmodi*
 actus accidentalis tunc debet forma sua virtute
 absolute operata advenire sibi in actu est,
 tunc non est sufficiens quod supra forma una gradum
 supponit in eodem ad aliam.

An autem *Pr. Contra huiusmodi Organici.* Anima est
 actus cordis et sanguinis, sed ista non sunt
 partes organice. quod anima nunc actus corpus or-
 ganici.

Pr. Diff. m. primo H. M. v. C. m.
 Et

opinio.
 Corporei plura
 in informis,
 et sic materia
 quod non sunt
 in forma
 ratione videtur
 quod dicitur
 quod sic
 quod dicitur
 materia
 materia definitur
 prout actus
 quod materia
 et substantia
 corporalis
 materia sunt corpus
 substantiam quod

Et tunc qd est in reyal qd est. At go oia chich
atq corpus organici sufficit q habent q termino
primario tota composita organici. non vero
pulis q eos partes compositi quas aia vidio
informal sunt organici.

Principio go. Corpus ope organici a qd possit
qua aia. go illa parata non recte parat in dpto
aia. qd est pbr. qd dpto debet dari q prima
et nichil. pbr aia. Organici qd est ab for.
non pnti vadi caliter dym. qd est illi. sed eis qd
e posterior sua aia. go corpus organici in erit
posterior ipsa aia.

Pr. Suppositio aia qd dicitur q aia non definit
q stum informe, sed formatu quatenus si: n. r.
cluidit qd est aia. unde videt organici
sed est aia et qd est posterior in ad huc bene
definit q illa sunt cetera formis sicut dicit
aia ab hite. ut qd dicit huc e aia qd est
ubi huc non definit q stum informe ut aia e.
sed

sed & sunt formata ab ipsa luce, nichil n. pot
 esse proprium sine luce. Unde sunt q. q. definit
 luce sunt fructus quatenus iam & actuati vel
 quatenus iam hnt esse factam luce. q. q. sit
 hinc posterior ipsa caa si. luce. ad huc tu bene
 definit q. illa luce. ut n. hinc docet ephraim Pan:
 lere supra citate. Illa q. non hnt naturam alio:
 ubi sed ordinata ad alia bene sunt definit,
 n. q. alia quatenus q. tu non obstat q. n. tales
 definit sunt eptis. ut pth in 2. lib: pth: ubi
 definitur naturam q. meta q. certa aliquid pro:
 pth q. ipsa nat, et tu illa definit sunt pth
 e pth.

Circa hunc positum organicis
 subis prout se efficit diffinitio q. q. si. compo:
 hunc q. ubi in que corpus organicis. Ad
 huc p. breuiter. Certu esse q. maia sunt p. p. maia
 menta q. p. maia non sit organica. q. p. maia.
 maia repit hunc in homogenis q. maia heterogenis
 q. p. maia p. maia non e organica. alio

ubi amey

Igo oia ubi
 beat q. hinc
 non uen
 ata rino
 qd p. p. maia
 aut in d. p.
 in q. p. maia
 aut ubi for.
 ubi q. p. maia
 aut
 non definit
 aut si. maia
 organica
 hinc bene
 sicut defi.
 aut q. p. maia
 hinc ubi q. p. maia

ubi cumq; reperit ite et dicit corpus organum in,
et in factum e. Item certum e matrem antecedens
ad formam substantiam non tunc aliquas partes orga-
micas, atq; ideo forma specifica hinc aut tunc
pot dicitur organum dicitur videlicet. hinc. et dicitur
videtur e qua fluit qd organum dicitur. illa tunc sola
non e forma e qua corpus dicitur organum.
Sed alia quibus dicitur aliquas ut supra dicitur.
Idem certum e qd dicitur. matrem non qd dicitur
corpus organum e forma corporalis. ut n.
in libi de generis dicitur illa forma sunt
in compressis libris in corpore nato si dicitur
distinguitur in forma specifica et eorum ipsi
matrem ut dicitur illi dicitur in pugnans. In hac
e sententia eorum dicitur corpus organum non dicitur
sunt tale e forma specifica in rebus sed in
cludens in dicitur qd dicitur dicitur qd formas
substantiam. ut n. g. forma ossis, carnis, manus, vel
pedis qd eorum formas sunt dicitur per dicitur qd
dicitur illos et dicitur rebus.

Sed

Sed falsitatis quincup hanc sententia. Quia hinc,
 regiminatione, dicitur, sententia in diversis formis
 substantia. q. p. sic nam illa forma particularis
 existens in diversis partibus (q. alias sunt for,
 ma totalis p. ad versarios. Vel sententia p. dicit,
 p. dicitur p. dicitur aia vel non. si si casu p.
 hinc apte falsum e. Nam fallum in hinc hinc e
 doctrina falsa e. q. tu hinc nunc corpus organum
 e, et tu multo magis hinc diversis partibus aia.
 q. aia nunc ut pote spiritualis e in diversis
 p. dicitur. q. corpus organum in hinc non p. dicitur tale
 p. dicitur partes formae. dicitur ipse formae
 particularis vel sunt in se integra vel p. dicitur
 vel non. si sunt integra et p. dicitur. q. aia
 in aia nunc dicitur plures simul formae totalis
 simul infermantis eandem naturam totalem
 q. tu fallum q. naturam implicat alias nunc
 totale n. g. e. q. q. aut hinc dicitur aggregata
 q. dicitur q. accidens sunt dicitur conceptum vel
 dicitur dicitur e aggregata q. dicitur q. accidens
 q.

ga coalifit ea pluraq; formis pectis solubily.
Imo a. Diemel Cochranij q; fuit in pfectu et
ita penam q; per hanc formam dicitur esse
in dicitur pectis alia forma inuentis dicitur
tunc fit alytes. q; in ead; parte nra sunt
plures formae pectis q; falfae. Et hanc alia
impugnabit. pto scy: q; oia ralis non e nra
ni nra parte sola corpus pectis in toto et
ni qualibet parte. q; si in quolibet parte e
forma pectis partialis. et ita ita dem e forma
specifica inuentis ut Cochranij nra fectis de.
bent. scy: q; pte q; in ead; nra nra sunt hanc
formae pectis vel plures. Quid a. forma specifica
inuentis vel nra. equi fit in quolibet parte
q; pte ope nra. q; no dicit nra equi pte
q; pte in capite et nra in pede, vel in eade
si Vere dicant Cochranij illas dicitur formas
partiales pectis nra totalium. Tunc q; ha q; pte.
q; oia ralis non e nra nra nra nra nra
nis

nis. sed hanc partem et horribilem quod per se.
 quia anima ratio cum sit unica et indivisibilis
 in hoc non potest consistere in pluribus formis par-
 tialibus. quia illa non est actus corporis organici
 et hinc non minus habet et in semet ipsa aliam
 aliam perfectam quam dicitur infra dicemus esse
 indivisibilem. Erit hinc ratio. Anima ex propria
 natura est actus corporis organici. sed in se contra,
 non est neutra illi anima formam et inter se univoca
 ad constituendam unam animam totalem et actus
 plures partes organicas. quia neutra illarum est
 anima. et particula non est constituit unam animam.

Haec ergo res soluta sunt. Ad praesentia differunt.

Organizatione radicaliter provenire ab anima, sicut
 vero et parte a diversis accidentibus repletis in diversis
 suis partibus. Et propter hoc. Quia forma partialis
 vel dicitur per se absolute simpliciter non sunt
 partes, actus ad naturam corporis organici partibus dicitur
 sicut partem. quia si illa non potest provenire parte
 et sicut ab ipsa forma partiali vel anima provenire ab

ab acci dentibus M. ptt ex lib. de generē ubi pttitur
fctm se negantibus pttitur. de dicitur rāem pttitur
ipoi pttitur pttitur a pttitur, et pttitur ha, qd aia in
eity pttitur hnt e ead, qd dicitur pttitur
opis si. ut carnis ut aliam. pttitur pttitur
ab acci dentibus nempe a pttitur figurā, pttitur
qualitātibus et completiōnibus dicitur. ad eoy
dicitur organica pttitur ead acci dentibus
nā pttitur ut pttitur non nulli. qm a. q
aia radicaliter pttitur eoy organica pttitur.
pttitur qd pttitur in pttitur pttitur organica,
pttitur qd pttitur dicitur pttitur, pttitur pttitur
dicitur pttitur e ad. qd et ead pttitur
organica. ex quo ultra in pttitur qd sola dicitur.
pttitur acci dentibus in dicitur pttitur eoy organica,
pttitur non pttitur ad pttitur eoy organica,
nā licet illi acci dentibus habeant dicitur
figurā pttitur et completiōnibus. pttitur pttitur
q illa acci dentibus ex pttitur nā dicitur aut
dicitur

Sinesis spiritus naturalis ex eo quod fuit huius
 purpurei coloris fuit purpureus. Et per hoc.
 Quia in Jaspis de alio quod lapidibus et magna
 varietas generalitatem in Sinesis partibus Jaspis
 videtur et tunc in Jaspis non est corpus organum in quo
 Sinesis spiritus naturalis acci ducitur non sufficit quod
 spiritus corpus organum in se ultra petat ut iam
 dicitur quod differant in dicendas Sinesis
 species.

Alii autem dicunt Cautra veli partem. In parte
 vita habentur. Per hunc intellectus vita fulget.
 In non vita acci ducitur. per omnes vita acci ducitur,
 Sinesis est multiplex quia sunt multae species
 vitales. vita a fulget et tunc unica. In non
 Sinesis exprobat vita in non. In generali, et
 non dicitur vita, sed vitam, sine vita in
 dicitur vita fulget et unica et in generali
 C. Causa. Talis vita parit in dicitur
 quod maneat in corpore physico in vita acci ducitur

plura quod
 p

plena, hanc ut sunt epato transmittit cito a.
fuitis ff mand. 20.

R. Hysto Ined licet est actioes in qly
vita acci dunt alis qstid mathe et subitane inter
se diffingunt in generum in vte vltis ac,
ex duntatis vltis in vnu frugubari dunt
Itis vltum. Ad Casam R. Ined by in ptho
vltum habentis depyret capy q habent ptham
actioem radicalum ad excedas epato vltis
ita ut intelligit in ptho ad illas ad hoc a. non
peth q epato in illo ff ex pmanq. Dicunt
in vly vltis quos e suaret q vte vltis,
vltis vltis vltis fuitis et acci duntatis. acciden,
vltis vltis ad vltis. fuitis vte qe ut vltis
e fte q q duntis vte e ma q ut hlt ab
vte vte qvdu vltis. ma a. ff
fuitis vte e in ptho ad vltis fuitis
ff. ad qvdu vltis qe ptho qvdu
vltis

corporeitate sit in soluto melior e.

Principio. Dico spiritus dicitur dani q materia et nichil
na, sed haec non habet esse. qd. p. m. dicitur dani q
corpore organum. haec a. hinc est qd. postquam ipsa
aia. qd. confirmat auctorem. Substantia non potest dicere qd,
solum ad accidens, sed dicitur essens dani q. talium adme.
qd. m. p. l. qd. alias substantia significat ab accidente
et esse effectum ab in effecto q. aliquid. m. p. l. hic
definit aia q. a. substantia in ordine ad corpus organum
haec a. ut sit claudat spiritus accidentis. qd.

Ad Hysto ex dictis. Quia res in completa bene sunt
definit qd. postquam. imo licet sit qd. completa
omnino in ea propria natura licet adme ad aliud
bene sit definiti q. illud est si sit postquam qd.

Ad. 2e. Corpore organum proprie spiritus sumi. qd.
in ratione esse. 2e. in ratione significatum. qd. ydem modo
e. qd. postquam. non a. 2e. modo. Ad. Cuiusmodi. qd.
Solum esse q. corpore organum ut sit substantia claudat
accidentia, aia. in non p. et q. se dicit ordine ad
accidentia, sed haec dicitur quasi, accidentia n. gener,
ventu ad organum ratione respiciunt ad aia. hinc
qd. dicitur, unde non solum q. substantia q. p. qd.

Specificat

Specijaliter ab aliquo accidente sed ad summum respectum
ad accidens ratione quae non repugnat unius rei
clarae excepta habemus in natura quae se dicit ordinem
ad motum esse motum sit ens in respectu ad accidentem.
Et circa haec potest inveniri illa quae utilis est. Vnde
ordo dicitur ad partes operas vitales, vel ad organizationem,
nempe sit primarius et spiritus conceptus illius. Itaque per
per. Primarius et spiritus conceptus quoniam illi substituitur
quae anima se ordo ad materiam et compositionem. Per haec.
Illa entitas quae anima ex propria sua natura est entitas
partialis potentialis potens compleri futurum. per ex
propria natura et forma prius potest compleverunt futurum
quae accidentale. Vnde. sed complementum futurum
habet quod unione cum materia, accidentale nec quod partes
vitales et organizationem. per primarius conceptus illius
est ordo informativus respectu materiae. Et haec est quod est
ut a parte quae res prius debent intelligi completum
in se quoniam intellectualis potens operari, operari. Supponit
nisi ad operari et ideo complementum operari prius et
quae complementum operari. Per id. Haec non potest
exercere operari materiam nisi prius unius materiae. u. g.

aro

aia non potest esse infirmitas ex natura nisi per unum
 modum. per quod intelligitur aia unita materia. quia opus
 per primum conceptum illius est ens ad materiam quia
 infirmitas est ad unum quod constituit. et non ad
 principium operum unitatum.

Q. 10. Quod licet
 aia licet in suo primo conceptu ordine operum
 ad materiam quia infra materiam et ad conceptum quod
 constituit non sit intelligitur quod talem ad: complete
 in suo primo conceptu antiqua conceptus in suo
 principio cum ordine infirmitati ad operum unita,
 hoc est organice accidentalem. ut in quo non
 ordine claudit in suo conceptu operum, sed in primo
 modo huius rationem et quasi superius
 nempe ordinem formam. Aliter ordine claudit
 huius conceptum limitatum. Hanc sententiam per

Etia aia fuit licet in suo conceptu, operum primum
 modo, cum ut natura differat cum in suo conceptu operum,
 per cum aia bene sit natura, antiqua conceptus
 cum ordine principium ad operum unita non conceptus
 opera ad operum unita aia. Confirmat. si n. dicitur ali,
 quia forma vel defectu per quod nullo modo operum
 principium operum unitatum illa non est aia.

ge

ge ordo primus ad gratiam vitalium spectabit ad
conceptum spiritum aëre. pte idem rō. Ordo formæ
inferioris naturæ et generationis compositæ non
distinguit aërem ab aliis formis futūris non inueni-
tur. qd alia formæ ut et hinc. et in uersis distictis
quæ a non in uente non qd formæ in uis formæ,
ge scilicet distinguit ab illis qd e primus gratiam
vitalium qd alii debent qd diuersa organa. ge
ordo iste et non alij substituet aërem in ultimæ
differentiæ in aëre. Quod uero uterq; ordo
spectat ad conceptum spiritum aëre. qd. qd si aëre non
diceret ad: formæ inferioris naturæ non spiritus aëre,
qd non alij formæ, neq; ut uollet aëre si non diceret
ad: s. transiens vitalium primus ad potias et uirtutes
quæ. Et iste ultimus ordo e. disticta aëre qd di-
stinguit illa ab aliis formis futūris. qd in non
facit primus ordo qd ille e. eas ad eas for-
mas futūras. Quod si qd aliter. Cui
efficiens non sit uirtuti et immediate qd habere
hinc disticta naturæ eam futūris. ge ordo radices
et primus efficiens gratiam vitalium qd e. futūris

dicitur autem non potest esse distincta ab altero ordine quoniam
 dicitur autem in genere causa finis. quoniam potest potest autem.
 quod simul causa finis et hinc universales terminos
 quod una non potest aliam limitare hinc distincta potest
 quoniam quod distincta quibusque eorum dicitur quod finis in hoc
 latitudine non generis. *¶* Verum esse autem si forma
 hinc respicit eorum rei. si in causa finis comprehendit
 formam respicit enim e forma, hinc respicit illius non potest
 esse causa efficiens quod causa finis non potest efficiens
 hinc formam respicit hinc comprehendit in genere. ad
 vere respicit hinc formam potest eadem entitas formam
 rationem causa efficiens et finis sed sit hinc
 auctus in hinc entitate ad id hinc. et ita
 quod eadem entitas autem et in formam materiam quod
 hinc comprehendit et e radia partem et quoniam
 vitalium, unde ad quod autem hinc esse quod hinc
 fas causas habentes universales terminos subordinas
 tes hinc, quod autem informat materiam et quod hinc
 comprehendit in hinc in ordine ad partem ut quod
 illa vivat et agat vitaliter, et idem non vivit
 quod hinc hinc numerata ad eadem entitate hinc.

Blacus 8.

Ricardus 8. hanc dicitur anima non generari a quanto
sub definito. qd non e bona. y signa pte. pte. anima.
non generat anima rati, y pte. Anima rati e pura
spiritualis. qd non poterit esse actus corporis. qd pte
pte. anima pte. et magis de animalib. acc. dicitur spiri
tuali non pot. subiciari in e corpore. qd nec
fuita spiritualis poterit recipi in corpore. cum qd
anima rati sit spiritualis fuita non poterit sub
iciari in corpore. R. Hec autem potest dicitur: an
hanc dicitur generari uniuersa actus anima tam rati qm
vegetabilia et sensibilia. Ad quod R. affirmatur.
Corruptibili et in corruptibili nil pot. dari uniuersum
sed anima rati e incorruptibilis. cetera uero anima
sunt corruptibiles. qd non pot. illi dari uniuersum.

R. Q. Uniuersum. si de uniuersum pte
feme sit hinc anima e y corruptibilis et in cor:
nihil pot. dari uniuersum. falsum in si loquamur
de uniuersum logica. Maior tu restat diffus
de anima rati. utrum illa sit actus primus corporis
organici. nam circa hec multae sunt sententiae

quid aut

opinio quae refert Pannet. 7. p. q. 6. a. j. Vbi dicit
 fuisse nonnullos dicit licet anima rationem tunc esse
 actu assistentem corpori et non actu informantem
 illi, sed dicitur anima esse in corpore illi assistens
 sicut Rex assistit regno, vel sicut navis assistit
 illi navi gubernandi eam. q. sicut videtur hinc
 dum dicit dicit obliquas partes anima q. nulli cor,
 per sunt actus. Et tunc hinc autem iam e tactu,
 q. si: anima ratio e spiritualis. sed tunc sicut e forma
 materia. q. q. sicut sicut in sua hinc et sensibilibus
 q. distincta forma ab anima. q. anima rationem e for-
 ma et actus informantis hinc, sed tunc assistens.
 Sed hinc non obstantibus P. Anthoniam tunc q. q.
 non esse forma informantem corpus humanum.
 et hinc debet esse contra sicut fidelem Catholicum.
 ex Clementina unice cap: sicut mater, de summa Trin:
 Et p. anima ratio physice comparat hinc et q. sicut;
 hinc illi in sicut hinc q. e forma illi in hinc.
 p. anima. q. anima n. rationem differt hinc a ceteris
 animalibus. q. q. sicut q. sicut in sua hinc.
 rationem n. e q. sicut hinc q. distinctum. q. sicut. p. anima.

Omnis

Omnia forma physica & ghibitua & Congreſſiva in
ſpe actu & alii intrinſeca ſua talia & ſua ratio
reſpondet. ſ. Discos ad hanc rationem. Hoc
nempe ſpe de ſua ratio matris et idem et accepta
hinc e in qtu ghibitua aeternam neceſſaria et ſonſa.
hinc non a. ſuſta ut ratio e. Contra. Quia et
oia ratio ſuſta ut talis e nempe forma hinc. qd
hanc ſolus nulla. Plr aut. qd ſua ptt. qd non hnt
aliqua forma & qtu ghibitua in ſpe hinc
et diſtin gnat ab aliis aut manubly ſu non qd hinc
hinc & aeternam rationem in ſpe hinc in qtu aet
ratio e neceſſaria et ſonſiva, qd ut ratio
ſuſta e ut forma hinc, et qtu non e ut
actu primy intrinſecy corpus. Plr autem dicit.
ſua ratio et ut ratio et intellectiva non
et realiter e ontitas partialis. qd ex qtu non
petit unum alteri comparati & mediu formas
inſormante a qtu e ut e complexy.
qtu ptt qd hinc e non e ut partialis
q petat unum alteri comparati. aut vero ſi:
y

forma corporis habitus hinc est. aut. hoc dicitur,
quod à alijs actibus & prædicatur, ratio. Et
ut sic dicitur in dicitur forma à qua dicitur prædicatur
facto & veniat, per secluso hinc est, ratio si:
nihil aliud q. à qua & veniat hinc est. *Suppositum*.
Et ratio ut habeat summatim aliquid hinc est. *Altera* gra.
Iam. Ad quædam ad Eubæ: allatæ B. C. Con: aut
et H. gignatur. ad q. item Con: aut et H. gignatur.
disparitas e. accidens spirituale si sit & veniat
eo ipso q. respiciat corpus ut sit dependet ab illo
in suo esse, aliq. non est accidens et q. hinc est
ipso omittet rationem accidentis spiritualis et fact. quo.
Tamen accidens corpore, q. accidens corporeum
et mater quædam in tali dependet à corpore. at non
fulsit spirituales eo ipso q. tales e. habet q. hinc est
fulsitam et essentiam in tali hinc est et ita hinc est
informat corpus non hinc dependet ab illo in suo esse.
et ideo ut notetur forma rationem spiritualis ad quæ
sufficit q. licet informat corpus non dependet
ab ipso in suo esse. *Idem* Caiet: Simul cum Veritatis
adventu & gratia sentia & nihil in fine et docere
aium

27
animam rationem vel rationem, vel ut intellectiva non esse for-
ma corporis: Tunc explicatio ista haec modo. scilicet. Cuius
nihil aliud velle quam animam rationem vel rationem sumendo
hanc rationem latissime et sic modo. ut nos et iam supra de
omni, non a. nulli caritatis q. anima rationis vel rationis est for-
mendo hanc rationem q. supra hanc gratiam scilicet. et intellectum cum
distinguitur, nec est forma corporis. Expro. in cum aliis.
scilicet. ista solum velle animam rationem qua ratio est, non esse
forma corporis, haec est, potiam intellectiva anima non esse
forma corporis. Et in hoc supra non dicit caritatis q. a
potiam intellectiva non recipit in corpore sed in ipsa anima.
unde bene dicit caritatis: ista hanc explatam animam rationem
qua solum sumendo ista ista potiam in intellectiva
non esse aliam nisi in alio corpore. Et ista hanc explatam,
cum scilicet et ad hanc ex parte dicitur et nihil hanc
dubitans propositum scilicet: q. dicit aliqua partes anima q. nulli
corporis sunt alii. nihil in aliud nulli hanc q. dicitur
verba qua potiam intellectiva nulli corporis esse for-
ma hanc non subiectum in corpore. q. separabilis a
corpore, etiam si est in aliqua parte corporis hanc in
istis sunt potiam sensitiva vel alia potiam mater hanc
non pot separari ab illa parte corporis q. non pot ut videtur
in potiam sensitiva in illa n. statim potiam potiam separari
a hanc. Expro. in alii hanc non loq. de potiam anima
Jes

sed de ipsa fuit ista actio, ita ut ipsa non sit actus corporis
Et explicavit Aristotem, ipsum nihil aliud velle fore quam
animam nullis corporis specie actum, quia se in nulla parte
corporis neque in toto corpore exercet suas operationes sibi proprias
et conuales sicut exercet alias operationes neque in toto corpore
neque aliqua parte illius (se organum vel instrumentum operantem
rationem, ex quo et postea fuit animam separabilem specie a corpore
quia habet aliquid operationis per se quam primum nullo modo
est corpus, sed sicut plura accidentia a corpore.
Dixit itaque Aristoteles animam non esse actum corporis, sed esse animam
non quidem primum operantem rationem sicut est corpus,
tamen per se instrumentum vel organum. Vnde quod fuit de hac
explicat. Ita explicat et Aristoteles in 1. libro 1. capitulo 75. a. j. ad. j. scilicet:
Aristoteles nihil aliud velle quam quod potentia intellectiva anima
recipiat mediante in ipsa anima et non in corpore, quia
non est potentia alius organi corporis sicut potentia in se ipsa,
neque exercet suas operationes mediante organo corporis. sed
rationem et in generum allata. Quod illud potentia, hoc est materia,
non provenire a forma sed a materia, vel toto composito
quatenus dicitur accidentia materia sibi conata. quod modo
vero anima rationalis sit sensitiva et vegetativa fuit si vel omni-
niter cepti culmine in se.

Quib:

Dubium Appendix

Utrum dua Anima eiusdem
 speciei possint habere indiui-
 dualem et substantialem di-
 uersitatem inter se, ita ut una
 non solum accidentaliter, sed
 substantialiter sit altera
 perfectior? ~.~.~.~.~.

Duplex huc in re sententia. Præ Affirmativa, quam
 docet Caiet: p. p. q. 85. a. 7. quæ et defendunt Capreolus,
 Albertus Vermorel: Qui tunc afferunt sub ead infima
 specie anime posse comprehendi plura individua in equalis
 perfectionis non tunc accidentaliter sed et substantialiter ita ut
 unus Petrus sit melius perfectus Paulus et nichilominus aliquam
 substantiam perfectiorem unum similem non habent Paulus.
 Et afferunt Caiet: hanc sententiam tam claris spe 5. Th:
 ut caecos appellat eos q hæc non uideant. Eand sententiam
 hanc multi sumunt. Ita sententia Hezequie
 quam docet Gemin: totid: scilicet de anima q. 18.

m

... ad alio corpore
 ... illa uocantur
 ... nulla parte
 ... aut sibi spiritus
 ... hinc corpore
 ... mensura spiritus
 ... esse a corpore
 ... nullo modo
 ... cogere.
 ... hinc e, anima
 ... e corpore,
 ... de hac
 ... p. p. q.
 ... hinc anima
 ... p. p. q.
 ... anima infima,
 ... cogere. ad
 ... tunc anima,
 ... comparatio
 ... anima. quanto
 ... hinc anima.

Dubi

in eandem et melius inclinare. m. Dames p. loco citato.
Vbi dicitur quod balisimum spiritus factum est a seipso et a
eiusdem spiritus in se ipsis. non sicut in aequalis perfectione,
nisi subiecto ab utroque facta, sed tunc ab utroque facta
sunt corpora. Sed per resolutionem sicut

Conclusio Prima.

Anima eiusdem spiritus potest esse non solum acci-
dentia, sed etiam substantia. sicut antea dicitur in
et se esse in perfectione substantia excedere.
Hanc sententiam videtur esse d. th. in 2o secunda secunda
et per contra se esse. Anima esse propria non est
respi ad corpus, sed talis individua anima respiciat tale
corpus. sed illud corpus quod magis perfectum est magis quod est pro-
fatum et aptum ad operes anima, habet etiam substantia per-
fiorum. per quod anima. quod anima per se in materia illi adynamata
et commensurata, et hanc sententiam infirmat d. Angelicus
1. p. q. 85. a. 7. Vbi dicitur in sententia ad istum istam animam
esse formam perfectiorem individua perfectione quod est
nisi ad perfectiorem materiam. et in corpore architecti dicit.
quod unus homo intelligit melius eundem rem quam alij
dicitur. sed quod habet perfectiorem intellectum. sed quod habet
perfectiorem vires sensitivas vel suas diffinitas adynamata
altera individua facta in ipso materia. altera individua facta
et

ex parte petiti. scripturam eadem et directam 2. scilicet
dist. 84. p. 2. a. j. ubi dicitur q. oia primi parentis si: Adla,
sui dignior fuerit quia oia sunt propterea q. ead.
nabaz ad nobilitatem matris.

Pro tanto 20. Una anima habet nobilitatem et perfectiorem
intellectu quam alia; 20 et scilicet illi est perfectior.
quoniam potest non si petit perfectiorem inchoat q. e. quasi
quodammodo perfectior fuerit al. quia scilicet anima est perfectior
nisi ex propria scilicet et natura anima non ex alio quod
nisi non potest: et certe perfectiores passiones apte
nascuntur perfectiorem spiritum et substantiam. unde non potest.

20 ipsa anima. videtur enim q. unus homo alius melius
intelligat eandem rem et perfectiori modo. 20 scilicet
et quia una habet perfectiorem virtutem quam alia.

Item animus potest probari ex illo Salamensis 8. Puer enim
ingeniosus et fortiter suum animam bonam, huius est ingenio,
nisi officiosa et acuta. 20 Diversas animas fortiter
diversas intellectuales virtutes perfectiores inter se.

alias nisi nam fortiter spectat ex Salamensis ex sua
anima linea. Item 20 ex ea quodammodo theologia q. in quibus
1. p. 9. 12 agentes de infirmitate beatifica. an perfectior
inchoat eum aequali lumine quia potest videtur perfectior

Am

deum quia in eis nihil est nisi unum eorum. pro
supponit thom. naves. pro quibus effectus in
diversis intellectibus. Hinc non occurrunt
contra hanc diversitatem vita et vivere a divinis
suis diversis corporibus. et quia ex hoc non videtur inferri
neque una anima sit in diversis speciebus aliam quae
sunt eodem modo.

Contra hanc sententiam dicitur ad 2o. Quia
sunt quae sunt separate in corpore et non sunt
sunt diversae corporales et naturaliter separantur a se
non et in se habent et in se habent in se habent non
non sunt alio modo et aliter in se habent. Sequitur
res et anima et non separantur in se habent, cum in
illo statu nulla deest species separata ad corpus
separata corpus ut debite ministraret spiritus. sed
haec sunt, proinde non tunc habent thom. non est
gratia ipsam experiam. Injunctio est
sententia de. temperantia et bene parantur quae in
gratia corpore accipit quae aliter non dicitur separata habet
natura gratia nisi cum illa anima ad gratiam separata.
pro cum ista complexio natus effectus sit in hoc habet
gratia

quam in alio signum e perfectionem apo hanc autem
futuram q perfectionem petit compleri enim ad diffinitam.

Et ut ma sentia melius intelligat diffinita e duplex perfectio
in his modis dicitur. Ita e specificia et individualis. Specifica
ca perfectio definitur a potu accidentali. Individualis vero
quodammodo a diffinita individuali, sicut specificia a diffinita specifica.

In quo a diffinita individuali sicut in Log. agentes
de individuo correlativis sicut in eadem de q dicitur aia
eigdem sicut sicut se mutuo excedere in perfectione sicut non
legimus de perfectione sicut specificia. sic n. dicitur e q dicitur
aequalis perfectionis, ea ut supponimus, sicut eigdem sicut et
quodammodo ead potu a diffinita specifica. sed legimus de pfecte
fione sicut individuali, et in hec sensu pter utriusq ma sentia.

Ex hinc libro. cap. 3. ubi dicit q sicut ad aia e magis vel minus
perfecta, ita preparat corpus magis vero minus perfectum quodammodo
sicut q aia in se ipsa et intrinsece fit quodammodo magis, quodammodo
minus perfecta et tunc mensuratur aliter. sicut pter. qd ante
omnino dicitur supponit sicut una aiam q se altera perfectione
nem qd putat ex se perfectionem maam. Confirmat. sicut.

Duo hinc quamvis eigdem sicut distinguunt in perfectione in sicut
individuali sicut qd et duae aia eigdem sicut potest huius modo sicut
sicut. sicut pter a paritate raris. sicut a. aut. Robry et Paully
diffinita sicut sicut se putat, cum sicut duo individua diffinita
sicut sicut sicut in sicut sicut qd perfectione ita magis
videtur alteram esse sicut et non mensuratur aliter.

Et

luminis. qd
perfectio in
occurrit
aia a sicut
sicut sicut
hinc qd
Quia
aia hinc
et diffinita
aia magis
ita. Sicut
aia in
a corpore
sicut sicut
non et
aia
q sicut aia
aia hinc
diffinita
sicut in hinc

Et p[ro]p[ter] hec amphig in viro et femina, q[ui]a licet sint eiq[ui]d
 sp[irit]us in distinguunt inter se iuxta diversitatem sexus, sed illa
 distinctio et diversitas est sp[irit]us et non accidentalis. q[ui]a plura
 individua eiq[ui]dem sp[irit]u p[oss]unt se excedere in p[er]fectione aliqua.
 sicut in p[ro]p[ter] m. q[ui]a aliter dicitur, accidentibus n[on] autem ante
 o[mn]ia accidentia mulier differt ex g[ra]tia n[on] et p[ro]p[ter] a viro.
 cum ante se accidit ex g[ra]tia n[on] p[ro]p[ter] h[uius]modi g[ra]tia,
 v[er]o ad generandum sibi simile, q[ui]a certe spectat ad salutem v[er]itatis.
 Confirmatur id idem sequens ex alia sententia a[ut]em t[er]m[in]i non
 est p[er]fectionem intrinsecam et saltem dicitur. q[ui]a sequens videlicet
 aliquid. q[ui]a et aut. m. p[ro]p[ter] q[ui]a dicitur tam nobile p[ro]p[ter]
 h[uius]modi non t[er]m[in]i nobilitatem a[ut]em q[ui]a ad ^{accidentia} animantia, sed et
 quo ad salutem. q[ui]a.

Obiectis p[ro] contra. Item 3. mel. cap. 3. tex. 11. aperuit
 inter individua eiq[ui]dem sp[irit]u non dari p[er]sonarum p[er]fectionem.
 q[ui]a p[ro]p[ter] item o[mn]ia individua eiq[ui]dem sp[irit]u sunt equalis p[er]fectionis
 sicut. Idem videlicet apud d. th. 2. 2a. q. 5. a. 4. v[er]o aut in t[er]m[in]i
 p[ro]p[ter] in o[mn]i sp[irit]u equalis, q[ui]a sicut ip[s]a dicitur. q[ui]a p[ro]p[ter]
 d. th. n[on] enim humana sp[irit]u equalis p[er]fectionis sicut in o[mn]i.
 p[ro]p[ter]. Ad locum d. th. illum idem t[er]m[in]i loc[us] de p[er]fectione p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] et est de p[ro]p[ter] ex ip[s]is p[ro]p[ter]. et h[uius]modi q[ui]a
 inter individua eiq[ui]dem sp[irit]u non reguntur in p[er]fectione sicut
 uno q[ui]a in alio q[ui]a t[er]m[in]i diversitas vel p[er]fectione maior inter sp[irit]us
 eiq[ui]dem sp[irit]u regit. Ad locum d. th. p[ro]p[ter] illum t[er]m[in]i n[on] velle
 q[ui]a n[on] p[ro]p[ter] a[ut]em ratio sit equalis p[er]fectionis ex parte p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] est t[er]m[in]i cum q[ui]a bene sit p[ro]p[ter] q[ui]a ratio sit p[ro]p[ter]
 h[uius]modi altera p[er]fectione sicut in individua. /

Obiectis:

Obi eius 20. Si subita unig aia qd est pfectior altera
separat q differens tpe. hoc e falsu, et qtra hypothese
ge. pto, qm q a dtra q addid gradum pfectioris pfectioris
fuit diffam ptra ptra qe si una aia hbt m. gradum pfecti,
ois pfectior differet tpe ab altera.

R. N. sep. ad pb: 2. ans. diffra q addid gradum pfectioris
pfectioris pfectioris qd pfectioris si ea pfectioris pfectioris fuit diffam
ptra ptra, Cen. ans. pfectioris in dtra hbt m. ans. diffra a illa
q addid gradum pfectioris pfectioris in una aia, non pfectioris ea
ipsa pfectioris, sed ea pfectioris in dtra pfectioris.

Obi eius 30 Contra ratiu supra a nobis allatam, si idem
una qd pfectior pfectioris altera, qe unig corpis mehig dispositio,
separat q aia a corpis vel a ma^{partia pcept} pfectioris pfectioris
atq hoc e falsum. qe pto sep. qe non pt distinguere aia in dtra
a quo alio dtra hbt illam m. pfectioris m. pto. si aia aia
hbt m. pfectioris pfectioris a ma^{ies}, dtra de pto ma^{ies}, q
falsum e.

R. N. sep. ad pb: 2. illam m. pfectioris pfectioris tpe aia
aia qe debet esse pfectioris aia cum corpis. Unde dtra
occasionaliter aia pfectioris pfectioris qtra emittit q corpis
pfectioris dispositio, ita ut hoc ma^{at hanc} tali vel tali modo dispositio
sit qm occipit ut talis, aia ^{at hanc} aia, et non alia. Contra.
Ex hoc pfectioris habet q, dtra pfectioris aia pfectioris pfectioris
corpis mehig dispositio, et tpe magis pfectioris aia aia
bit ad unig pfectioris si: ma^{ies} q tra cordo in nacty e pfectioris.

R. Con:

Longitudinis sibi in vicem non contrariant, quod si inter
diversas virtutes sibi sibi non esset excessus in effectu,
ne vel in parte quae virtutis non esset et inter se
contraria vel opposita. Arguita Contrarietatem quae non
sunt difficultatem et facile ex dictis sibi sunt, ideo quod nunc
omittenda videtur, et ideo non videtur hinc quod
sunt omnia ut sibi illa hinc non videndo. Vale Loy.

Dubium Tertium.

An secunda definitio Animae
sit bona et essentialis. Et an sit
prioris definitionis demonstra-
tiva? ~ ~ ~

Conclusio Prima.

Secunda definitio scilicet Anima est id quo primo
vivimus, sentimus, loco movemur et intelligi-
mus; est bona et legitima.

Pro tanto ex eorum consensu plurimum, Ex parte definitio.

Etiam in primis anima est quo, et non quod, nam sicut
anima non est id quod est, sed quo aliquid est; ideo et

e il quo aliqd inuit, mouet, et intelligit. quod si
 uicari gra. huc non ueni spe resp: ratio uia qd illa
 et e ut quod, et inuit ut quod. 3o hanc explicat
 nulla e. quare pth. pth. aut. in aia separata imo
 ut defendunt nonnulli in aia grinnita cum cept
 illo cu. sicut immediati suam quam quatenus
 ratio e. 3o e pmpm epatim aut quod et non tu
 ut quo. Sed hoc. aiam rationem hanc non hnt
 quatenus aia, sed quatenus e talis aia talis effectus,
 nis rae unq illa pth hnt pmpm epatim quod.
 huc a. nihil gra nos. qd huc nos hnt definiu aiam
 in ea. Et esse qd aia ratio sed pmpm epatim
 q, tu et pmpm epatim quod. Unde ei
 bene competit hanc de pth et explicat aia.

Sicq. re. quo primo. ad hntem aiam spe pmp
 pmpm epatim uicari et queni ipi hoc pth
 q ipsa, ut et explicuimus in de pth nate.

In q. 3o Quomodo. Quam partem ut intelligi
 my hnt e, q. uicere dupliti formae. 3o Pro
 uita abstrahendo ab aity peculiaribz gradibz in
 uendi, et si ut hnt hnt. Cuius uicere pmpm
 in pmpm pth. 3o pmpm uicere pmpm
 q. dnt

si inter
 ut inter se
 in om qd non
 t, illo qd non
 ut hnt ea
 do. Vale Log
 m.
 Anima
 an sit
 nstran
 d quo pmpm
 et intelligi
 de pth
 ut, nam pmpm
 et; uicere et

gradu vita vegetativa. Diffitas 2o e gnto in
hac dte accipiat by niny. ad q R. Qual
formae hie non q gradu eor vivendi abstractendo
ab oty pculi anly modis vivendi, sed p vita ve,
getativa. enig rto sumit ex ipso Acte, qm in
alio loco adducunt eand dteam aia, tunc sic
ait. Anima e gntum vegetandi sentienti. 2o
q by niny factu Actum intelligit vita vegeta,
tiva. et pt hoc hac rta q firmari. Quia si by niny
sumit q vita in eor tunc sicut in dte
expt munt capri pntis q rudo vivendi, ut n. g.
sentienti intelligendi, ita et debet exprimi gradu
vegetandi sed hoc non facit Actes. 2o firmari e q by
vivere formae q vita vegetativa. Ad huc fundam
tres reliqua partes s: sentienti, loco mementur et
intelligenti. Ad expm adaequate rtaem aia
ut sit ying tra q aia munita et expt ad
quas ex sua rta dicit ordinem nobis magis
manifestat. Et q hoc satis differt aia a man q
cum nulliq sit arbitratu non pt esse pntum
vegetandi sentienti s: debent a. s: ista partes
non sumit q acta, sed tunc q aptitudine ita ut
aia

omnino debent esse talis natura ut sit rudi calce primum
 apta ad ^{ex} ut ipse orantur talis epus.

Circa hunc defectum Hetero. Illam quidem esse, et
 non summi copulativae strictae, quasi sensus sit
 ut ad hoc ut aliqua forma habeat rationem aia q
 debeat hanc esse simul hinc alias solum aia ratio q
 sit aia, sed debet ita summi, ita ut utriusque recipiat
 hanc et similes epus ad aliquos ex illis q tunc
 primum illam sit aia. Et ex hac pte q non solum
 aia ratio q tunc primum hanc esse epus, quoniam
 sensus defectus.

Conclusio Secunda.

Hae secunda aia defectus non e in rigore loqto
 estis et qm deditat in a sed potest dici defectus a
 tina

Ita contra. Ad hanc ut aliqua defectus sit in rigore estis
 et deditat in a tunc debet dari q aliq primum, sed
 hanc non habet sensus defectus, qe non est estis et qda
 deditat in a. m. et y ipse pte m. hanc defectus dicit q
 esse aia, sed esse sunt posteriores sua aia. qe non
 dicit hanc defectus q aliq primum. Confirmat ex Hott.
 q mittens aliam defectum aia et loquens de hac eda
 dicit se velle definire aiam ex oblatione by the se

notionibus

notitiam tu quo ad nos. sed esse sunt notiores quo
ad nos. pro hanc definitio dicitur quod esse et quod est et aliis
partibus.

Conclusio tertia.

Hanc definitio efficaciter demonstrat primam
definitionem animae.

Hanc tertiae et earum inter partes et potest si addiderimus
primam demonstratorem. Considerat a demonstratorem in
haec id quo pro animam sentimus seu movemur et
intelligimus et alio primis corpus organici. sed anima et
ad quo pro animam sentimus & pro esse alio primis
corpus organici. in parte ex parte et sic capto.

Illud quo pro aliis quod est forma illis cui attribuitur
operatio. nam nam quod agit situm quod est in actu hanc
et illa forma quod quod est in actu et quod quod habet
operatio, pro illud quo ego pro operer debet esse forma
et alio deus mihi esse et pro alio primis. in novo
parte ex parte. ex hoc est supposito si quod corpus aut
materia distinguat ab inanimato quod hoc quod corpus
animato habet propriam vivendi sentendi &c.
pro anima est id quo pro quod animam sentimus &c.
et

Et hanc rā dēfīnī nō sctū dēclarū dēclarū
 spē actūm pū cōpōs sūt et q̄ sūt il habens vītā
 in pōtīā et sūt p̄ hanc rā dēfīnī nōrē explicat
 iam q̄tm ad vltīmū illīq̄ pōrtam sūt in pōtīā vītā
 habentes hāc, vītāles opōrēs. q̄a q̄ hanc rā
 dēfīnī in spēcīālī dēfīnīōnī opōrēs vītāles act
 q̄nas in vītā et in pōtīā nōmpe actū nōpōrēndī
 sēndīndī, de q̄bī iam dīxī mō. Vēnīū sūppōsītī
 q̄ hanc rā dēfīnī sūt expōsītīōnī et dē nōpōrēndī
 pōrīōnī dūctū ē cūctū sūt: an sūt dē nōpōrēndī
 ā pōrīōnī nēl pōstērīōnī - q̄ q̄uo sūt. P.

Conclusio Quarta.

Hanc demonstrāōnē nō ē ā pōrīōnī sūt pōstērīōnī.
 Hanc cōtē nō sūt ex tūctā rā. et pōtē hēndī.
 Dēmonstrāō q̄ dāt q̄ estī nō ē ā pōrīōnī sūt ā pō
 stērīōnī ut pōtē ex tūctā pōstērīōnī. sūt hanc dēmon
 strāō dāt q̄ estī. q̄ō cōtē ā pōstērīōnī. in pōtē.
 q̄a dāt q̄ bī in vītā, sēndīndī, mōtūndī, actū vītā opōrēs
 sūt estī ācō. q̄ō hanc dēmonstrāō dātī q̄ estī. et
 hanc sēndīndī pōtēndī. Quīā tū vītā sēndīndī āpōrēndī
 hanc dēfīnī spē sūtōm et dēmonstrāōnī pōrīōnī

à priori, utro sit sit sit sit sit sit sit sit

Conclusio Quinta.

Hæc secunda de præcæ est et additativa
et demonstrativa prima à priori.

Porro in tertio hinc certum est quod si de
de præcæ comparat ad præcæ vitales in ordine in qua
ipso nota explicat q. in aliquo sensu sit chi
demonstrativa in utroque sensu à priori, in alio
sensu à posteriori. Nam si præcæ vitales q. si
derunt ut terminus et finis dicitur q. si dicitur
et sic cum illa de præcæ q. dicitur q. etiam sine finem
sine finalem sit à priori, de præcæ ista r. et videt à
priori, et si præcæ ista q. si derunt ut effectus dicitur q.
ab dicitur oriuntur hinc à principio q. dicitur, si
ipso de præcæ dicitur q. alioque posteriori q. etiam
et q. dicitur est demonstrativa prima de præcæ à posteriori.
hæc q. si dicitur est præcæ tanto quo ad jam præcæ. si:
q. sit est de præcæ. Hæc de præcæ dicitur q. alioque q. dicitur
est intrinsecum et est. q. videt de præcæ additativa. q. dicitur
q. dicitur præcæ. hæc de præcæ explicat ordinem transper
dubitatum dicitur ad præcæ vitales sit hinc videt

rati quoniam ea illa sola e purum om hanc ep,
aerum.

R. G. dicitur N. ans. ad pb. dicitur Verum spe
quod aera vegetabilia non sit purum om istam
opinionem q in dicitur eum uerant. ex hoc tu non
scis q ipsi non uenerunt sicut dicitur. qd by Et,
non sunt copulatiue sicut te quasi sicut aera sit
purum om istam opinionem copulatiue sumptam.
Sed sensus e q ubi uerant, talis opus respiciunt
tunc purum illam spe aera. et tunc N. qd aliam
si: solum aera autem spe aera, ut illi soli eum,
petere hanc dicitur. Alia arguta hinc fieri solent
sed ea parui momenti, emittenda. 28 Junij.

J. V. E.

QVAESTIO TERTIA.

DE

DIVISIONE ANIMAE .r.

Dubium Primum.

Utrum Anima in communi
recte et adaequate diuidatur
in Vegetatiuam, Sensitiuam
et intellectuam.

Et an haec diuisio sit uni-
uoca uel analogã? $\frac{a}{b}$

Conclusio Prima.

Divisio Animae in Vegetativam sensitivam et in
tellectivam bona e et adaequata.

Haec sententia est inter philosophos, quae docuitur Th: j. p. q. 85. a. j.
Dicitur: Aristoteli: in libro de Anima. Th: j. p. q. 85. a. j.
sumpta ex D. Th: lect. 3. Tres tamen sunt generae ex
deus generam naturam inanimatam. quae tres sunt animalia.
per genera nam generatio offendit et indicat formam
ergo distincta generae distinctas arguunt formas. ergo si tamen
sunt tres generae quae inanimatae generae naturam inanimatam
tres tamen animalia. animalis vero in quo est distinctio per. In
primis dicitur aliqua generatio quae fit per organum corporeum
et per qualitates sensibiles ab intrinseco, quae a rei natura
inanimata non est ab intrinseco, sed extrinseco ut patet ex philosopho.
Sic quod non inveniuntur in generante. ergo tamen dicitur
aliqua generatio excedens totam naturam rei inanimatam.
et huius generatio respondet animalia Vegetativa. quod huius
generatio super totam naturam rei inanimatam facit per.
quod licet non inveniuntur generae per qualitates sensibiles tamen
per instrumentum, tamen non movetur ab intrinseco tamen a causa principali.
ergo cum generatio animalia Vegetativa procedat ab ipso in
veniente in ipso causa principali, tamen superat totam naturam
rei inanimatam.

20. Datur aliqua opao q̄ eodem fil & organū corpo-
 rum non in mediā aliqua sensibili qualitate
 ut sunt fac & qualitates et alia ex illis mixta,
 sed mediā qualitate aliqua intentionali. u. g. visio
 e opao q̄ eodem fil & organū corporeum si: p̄ occultū
 non in mediā aliqua qualitate sensibili, sed in
 intentionali, q̄ qualitas intentionalis nil e aliud quā
 ipsa sp̄s visibilis, atq̄ hoc modo non pot̄ operari res
 inanimata. q̄ iam datur aliqua actio excedens
 opam nā inanimata. et q̄ hac opae ita excedente
 rem inanimata p̄mit̄ oia sensibilia, et sic iam ha-
 bemy duas animas.

30. Datur aliqua opao q̄ neq̄ fil & organū neq̄,
 aliqua mediante qualitate sensibili, sed e tota sp̄i-
 ritualis, atq̄ hoc modo non pot̄ operari res inanimata
 q̄ iam datur z̄tia aliqua opao excedens totā nāam
 rei inanimatae. q̄ datur Anima Intellectualis.

Quia a. dicitur tales opaes q̄ non fiunt q̄ organū corpo-
 rum p̄t̄ non int̄grit, haec in satis pot̄ ex ipsa nā
 intellectu q̄ actio cum fil tota sp̄i ritualis non fil
 mediante organo corporeo alias recte sp̄i ritualis non op̄et,
 sed materia utpote subiectata in se mati q̄ iam habemy
 bes

tres aias. Et tunc ultra. Sed nullus alius magis refert
quo res animata excedant in auitas in grande. qd
nec plures nec pauciores erunt aia quam tres. 1.
Hoc ratio ut hic testat Pannes e a posteriori non a.
a priori in bene quinat intentionem nra conclusionis.

Conclusio Secunda.

Hae diuisio, aia e uniuoca, et non analogia
et quadammodo generis in spes.

Diximus quadammodo qd aia ut sic cum sit ens in a
complete non potest veram gns rationem participare,
qd ad hoc ut aliquid sit vere gns potest qd complete.
Pto. Canto. Tunc e diuisio uniuoca qto membra diuisio
diuisa equaliter participant nram diuisi, sed nram
tra diuisio diuisa hae diuisio hae hnt. qe est uniuoca diuisio.
qyua pte. m. qd hnt ex logica. Ideo n. diuisio entis in sub
stantiam et accidens non e uniuoca sed analogia, qd membra
diuisio diuisa non equaliter participant nram diuisi sed
unum dependet ab alio et una e prius qua altera. qe tunc
est diuisio uniuoca qto membra diuisio diuisa equaliter
participant nram diuisi, hae e, qto q. una non de pen
deat in ipsa diuisioe vel participat diuisi, neq. unum
prius participat qua altera. m. vero pto. ratio aia in eia
non repit prius in una aia qua in alia, neq. una in
rae aia dependet ab altera cum tam aia subjectiua
qua sensitua sint q se aia qe m. vera.

Oracles

Alii dies jo contra Actum, vel jam tantum tot sunt
 constitutivae aere quot sunt mali vivendi, sed
 & sunt mali vivendi: go & erunt constitutivae aere
 m. solum globis sub: seynent. ubi & gradus asyntra,
 longi vivendi se: neclatuna sensibilia, loco motu
 et intellectu. m. pto. go ex diversis modis opanti
 optime colligunt Diversae aere cum opas distinctae vel
 diversimode opanti sunt effe diversam formam,
 go tot erunt aere penenda quot sunt mali vivendi.
 Confirmatur. Jaleo n. aere sensibilia qstibit spete
 membra dms: go speti quadam rae accidit hanc
 vivatam, sed et aere loco motu excedit totam rae
 rei vivata. go et ipa qstibit spete membra hmg dms
 m. pto. ex rae & rae lute allata. m. vero pto. nam aere
 loco motu movet se ab intrinseco in gre caa pmti,
 patis ad diversa loca. atq; haec non hnt rae vivata go.

R. Ad argum ad distinctionem aere non sufficere
 quereunt Diversa modis opanti, sed pchit talis modis
 opanti qstibit se speti quadam rae accidant totam
 rae vivata. Et cum modis ille opanti se: loco
 motu non addat aliqua speta rae supra pmti,
 tum, sed pchit in ipso qstibit hnt q rae modo non
 e penenda distincta membra aere et haec qstibit =
 R. Ad m. cum distinctione tot sunt penenda aere
 quot

quod sunt modi uiuendi uel grandi, si illi modi
uincunt habeant spiritum quando rationem excedunt
rationem rei in aetate, si habeant rationem in alio quanta
negat M. Et tunc quia M. de qua in sequenti dicitur.
Et quoniam Et ex hoc et ad confirmationem. non
n. procijs prout aia sensibilia quae superat rationem rei
in aetate, sed quae spiritum se habet quanta spiritum rationem in
qua excedat tamen rationem rei in aetate. Unde negat
suppositum in M. in qua q. si: de qua aia distincta loco
metria ab aia sensibilia.

Principes 20. Ratio aia effectum modo quod in aia ratio
quae sensibilia aut vegetativa. Et non a qualibet partem
hant rationem diuisi. Et non est diuisio uniuoca. quia pth.
pro aut nam aia intellectiva effectiores habet epais quam
sensibilia aut vegetativa. Et diuisio est effectior in ratione
aia quod si dicit epais simpliciter epais trinitatem, ut ex do,
sic aia constat. Confirmatur. Si haec diuisio est uniuoca
neca uel est genus in specie infimas, nec in specie subalterna
nas. neutrum potest dici. Et non est diuisio uniuoca. pro quod
non potest genus in specie infimas. Et ratio aia sensibilia et ratio
de vegetativa gignit sub se plures aias pro distinctas. Et
non est in specie infimas. quod negat in specie subalterna
nas pro. aia ratio uel intellectiva nullas sub se gignit
pro

spes, sed eos aia ratio sunt simpliciter. 30. /

R. Argto cum distinctione ad ans. Ratio aia perfectior
modo reperit in aia intellectiva quam simpliciter physica
legit Con: ans. Logice N. ans. 30 non est ratio unius,
ca. distinguo qd: physica legit Con: qd: nam, Logice N.
Cuius rei extrinseca in aia qd: eadem perfectiori modo reperit
in hanc quam in equo, et ideo ut optime docet Carlet:
quod de oblat. Analogia dicitur aia in hanc et equum vel
brutum, et dicitur analogia, analogia physica, ~~et~~ logica,
q. et nos docemur in antepedibus. Ad confirmandum

R. Tunc dicitur ex parte unius extrinseca qd: in
spem infima si: ex parte aia ratio, ex parte vero
alterius extrinseca esse dicitur qd: in spes subalternas si:
ex parte aia simpliciter. Contra hoc se qd: leges bonas
dicit. R. Argto subsumptum nam aut ratio dicitur
in hanc et brutum, vel in ratio et irratio, cum tu
alterum extrinseca sit spes infima si: ratio, aliter vero extrinseca
si: irratione varias qd: meatur sub se spes, et qd: sit spes
sub alterna. idem 30 dicitur de hanc nra dicit qd: sit
partem qd: in spes subalternas, partem in spes
infimas.

Dubi

Dubium Secundum
Quot sint Modi uiuendi
et quot genera potentiaram
animæ in communi; et que
modo Anima sensitua con-
lineat uegetatiuam, et intel-
lectiua priorem utramque?

Conclusio Prima.

Tantum sunt quatuor modi uiuendi scilicet: Vegetatiuum
Sensitiuum, Loco motiuum, et Intellectiuum.

Ita Aristoteles huius libri 2. dist. 3. et Theophrastus lib. 3. et pro ratione con-
gruè vel modo uiuendi distinguunt ab inuicem istos quatuor
sunt separabiles in diuersis creaturis ita ut prior reperiatur sine
posteriori, sed huiusmodi sunt quatuor tales modi. 1. et erunt huius
4. modi uiuendi. 1. motus ex parte motus. 2. primus gradus est Vege-
tatiuus et separatus reperitur a sensitiuo ut uidetur in plantis;
sensitiuus gradus reperitur separatus a loco motiuis ut uidetur licet
in

ordis qua cum non apprehendant q sensum nisi alimen-
 tum sens, non indigent metu locali. Tertio gradus e se:
 loco motus, q respit separaty ab intellectu ut pht in
 brutis. et tandem manet quartus vivendi gradus non
 se intellectu. qo m. vera. Appetitus vero gradus ut
 hie d. Thomas docet et cum eo ceteris Thomista non gsti,
 huius gradus vitae distincta ab aliis, q non respit sepa-
 raty a sensibus, sed q illi e connexy ut statim q voluntas.
 qe tm erant quatuor modi vivendi, ita ut nec plures
 nec pauciores sint.

Conclusio Secunda.

Genera potentiam animae in ea sunt quinque, scilicet: potentia
 vegetativa, sensitiva, locomotiva, intellectiva, et appe-
 titiva.

Ita docet Aristoteles 1. de anima c. 3. et cum illo d. th. Hoc tenet
 antequam sibi supponendum e cum Aristotele hie, appetitum
 q esse gignitur cum sensitivo, ita ut nullus aut ha-
 bens sensum potest esse q non et habeat appetitum per se
 dicitur Aristoteles 2. de appetitu. Naturae scilicet et sensitivae
 naturae. Naturae appetitus e ille q seipsum forma apprehensa q
 virtus et iste appetitus vocari solet voluntas, et in solis
 creaturis patet respit imo et in deo ut docent Theod.
 1. p. q. 19. Appetitus sensitivus e ille q seipsum forma apprehensa
 q virtus sensum et hunc appetitum sensitivum distinguit
 Aristoteles

dum
 lendi
 fiam
 que
 a con
 intel
 que
 et ab
 in
 in
 ut

circa dicta unita, sed etiam circa remotum et
etiam se affectiva etiam sunt hinc distinctam
quandam finem rationem terminandi actum vel
operem circa quatenus si: e bonum actus nondum
habitu in se, et hoc dupliciter. 1o quatenus
terminat actum desiderij, et sic potentia
appetitiva patitur. 2o quatenus ea
dem res terminat executionem et acquisi-
tionem sui; et sic patitur potentia
loco motiva, ad hoc scilicet ut mediante
illa propriis animata illud bonum quod
nondum habent de facto acquirere.

Et ex his patet tantum esse quinque genera
potentiarum animae in communi; De poten-
tiis vero animae in specie agemus infra. et hanc
dum fuerit apud 3. interpretum. die 3. Oct. et. /
Conclusio Terha
Aia sensitiva si gradus superiores finit finit vegeta-
tivam, et idem e de vitiis resp. sensitiva et vegetativa. Hanc

Hoc certe ut intelligas Notum eam Vegetabilia
 esse extra sensum. Et in ea et quasi generice, et
 contractum et specificum. Sumpta in ea et quasi
 generice nihil aliud videtur quam per ipsum radicalem
 vegetandi et petri vegetati nam. sine postea si
 nihil habeat esse ipsum vegetandi et ratiendi
 sine non. Contractum vero et specificum sumitur
 per ut sit. tunc dicitur rationem vegetandi et quod esse vegetandi
 in plantis et aliis quod vivunt in terra vegetabilia
 esse modo per extra sensum sensibilem. Et ut dicitur
 ipsum sensibilem radicalem sine postea sit
 ipsum ratiocinandi sine non. Et sumitur per
 ut exhibuit hanc formam sensibilem tunc rati in
 brutis. Dicitur ergo non certe quod si anima vegetabilia
 sumitur per gradum visus etiam et anima sensibilem
 non quod tunc anima vegetabilia generice sumitur in sensu
 tunc et sensibilem simul enim vegetabilia generice
 non sumitur in rati. Et in hoc sensu per certe.
 Anima sensibilem videtur brutis animalibus esse sumitur
 vegetabilia et anima ratiocinandi esse sumitur vege
 tabilia et sensibilem. Et non anima generice aliter
 sumitur

emation et
 istum
 tum vel
 a naturam
 generatam
 sensibilem
 mus ea
 acquiri
 sensibilem
 rante
 e quod
 e.
 ni generice
 de potest
 in. et hanc
 . die s. dicitur
 et sumitur vegetabilia

fructus ad nung ites gradus eeres. quoniam pth. qd
nihil et aliter reddere fructus tale nisi illud
fructus habeat p q reddere fructus tale. omnes vero pth.
brutis ani manibily q uenunt p pntates gradus
vegetabilij, et hoi uenunt fructus p pntates
gradus vegetabilij et sensibiliij. qd aia sensibiliij
et aia ratis uoluntis suis compositis fructus esse
vegetabilij et sensibiliij. q si dicas, non esse
bruta esse fructus vegetabilij et hoi compositis
fructus esse sensibiliij tu na p eandem aia etiam
sua q diuersas et realiter distinctas aias.
Causa c. qd et in lib: de genere in magna,
niny. Nam ex hac serie sequens in ead
num: maã uini plures formas factas realiter
distinctas, atq habeat facta, maã in pte. qd
dicendum e una et eandem aiam tribuere eis istos
gradus dices. Causa. hanc p dcaõ hoi et sensibiliij
ny, hoi e uindange spiritus et fructus. qd fructus
goueniet ei vegetabilij et sensibiliij. qd pth.
pth. aia. qd aia e p dcaõ fructus in una supra pth.
de inferiori, qd hanc e dcaõ p dcaõ per qis de
suis inferioribus qd eul p dcaõ fructus. qd pth.
pth

ita in. vegetabilium et sensibiliu. quod ad se id y. par.
hinc pat. inter vegetabilia. qd. erit gener. hinc.
sensibilia vegetabilia, cum non sit ratio qd.
analogia.

Conclusio Quarta.

Si vegetabilium et sensibiliu. humanu. contrae.
tra qd. ut detur in. utas. sufficere. qd.
hinc. aia. ratio. non. continet. factu. aia. sen.
sibiliu. aut. vegetabiliu., neq. et. aia. sensi.
biliu. hinc. qd. hinc. factu. aia. vegeta.
biliu. .i. .f.

Hinc. certe. supra. omni. aliqd. ut. certu. .f. in.
aia. ratio. qd. hinc. suas. alias. aias. .f. sensibiliu.
et. vegetabiliu., et. sensibiliu. qd. hinc. vegeta.
biliu. .f. qd. ut. dicitur. in. eod. congruente. mu.
non. qd. repit. plures. formas. factu. qd. et.
omni. distincta. et. cum. ex. aliis. cupit. videas.
my. in. hinc. non. tu. qd. aia. sensibiliu. .f.
et. vegetabiliu. et. in. hinc. non. tu. cupimus.
qd. aia. ratio. .f. et. sensibiliu. et. vegetabiliu.
nec. dicendum. in. aia. ratio. qd. hinc. alias. alias.
aia., aut. certe. penendum. erunt. hinc. aia. qd. factu. .f.

Hiffas

Diffitas a remanet quidem aia ratio g'nerat
alias duas aias? Et in hac re dicit nra l'ente
q' si aia vegetativa et sensitiva formant con,
tractum q' ut tu respicimus in certis q'busdam
fructu, tunc aia ratio striet illas non fructu
sed tu quasi virtualiter vel eminenter.

P'ro l'ente. Nulla distincta spes g'nerat aliam
fructu sed aia vegetativa, sensitiva, et ratio sunt
tres spes distinctae. q' nulla illarum g'nerat
alteram fructu. in p'te ex dictis p'te m. q'libet
spes distinguit fructu ab altera. ut p'te in h'ere
et l'ente, sed q' fructu distinguit non p'te p'te
idem fructu, vel g'nerat se in vicem fructu. q'
si tres aie res distinguit inter se p'te et
fructu non p'terunt ideit' q' aia fructu.

Quia et in capite l'ente, aiam rationem
g'nerat virtualiter vel eminenter duas aias,
quas aias q' et p'te. Illud et g'nerat aliam emi,
nentem q' p'te et ut q' aliam, et cum hoc h'ere
m. quomodo p'terunt, sed aia ratio p'te et
ut q' p'terunt aia vegetativa et sensitiva. q'
g'nerat

gñitit illas eminentes. M. iter variat à Theo.
 et Phis. Theologiae. Item q̄ dicunt effectores
 eas creaturam gñitit in Deo emi creatur, q̄
 petat dicit et ut q̄ creatura et ultra effectore
 quodam modo ut gñitit. A, gñitit vero, q̄
 dicunt calore in eminenter gñitit in se q̄
 si se gñitit ut q̄ calor et dicit effectore
 modo. Et hanc sententiam videri locet passim
 D. th. aperens animam ratione q̄ hanc virtualiter
 necessarium et sensu dicit.

Principis q̄ contra jam latet. Modi vel
 gradus vivendi aut de sumunt ex aia aut
 ex partibus aia sui ex quorum. De sumunt
 etiam generis aut plures q̄ non tunc erunt
 4. modi vivendi. m. pth. si n. de sumunt
 ex aia cum tunc sint 3. aia vel pth. tunc erunt
 tres modi vivendi et sic generis. si vero
 de sumunt ex partibus aia cum sint 3. pth
 partem 5. erunt modi vivendi. M. videtur,
 tunc q̄ aia a radice videri, partibus vero sunt offy
 aut gñitit aia q̄ multi vivendi debet

de sumunt

defumari vel ex terra huiusmodi radice murendi
 vel a petris huiusmodi proprietatibus aere. *jo.*
 Confirmat. Loco murendi non est sufficiens
 modus murendi *jo.* enim fuit medi murendi.
 Et aere. nihil dicitur qd sit fuit huiusmodi qd sit
 loco murendi fuit. *jo.* loco murendi non est
 diffinitio murendi qd ppter pth. *jo.* medi
 murendi defumari ex huiusmodi qd ppter pth. esse
 sine pterentia, unde *jo.* fuit huiusmodi non est esse
 sine appetitibus ideo appetitibus non constituit
 diffinitio murendi *jo.* si fuit huiusmodi non
 est esse sine loco murendi, murendi loco non
 est diffinitio murendi. aere pth. *jo.*
 n. qd huiusmodi fuit huiusmodi et si non gradibus
 neq. uolet neq. natet, saltem murendi huiusmodi
 huiusmodi *jo.* ex fuit huiusmodi est loco murendi.
jo. ppter absolute m. si qd murendi modum
 murendi defumari vel ex aere vel ex petris aere
 fuit fuit huiusmodi qd ut aere qd ppter modum murendi
 murendi quomodo alij ppter separant a fuit huiusmodi

nini

in vicem et non deprimunt ab actu qd illa
 sicut tres modos operanti accidentis vita non
 de rei in animabus. Ad Causam J. P.
 Placet aut. ad pbacem Regalis item ans si:
 nihil esse sensibile q non fit et loco motum
 simul. ad pbacem huius Dices illa Alabacem
 non esse nisi et pprie localem motu, q hie
 localis motu ad generum ordinis loca motum
 ille que acquirit alijs locis ad qd motu vel
 alia q erunt res distans ad q ferenda natura
 rei.

Otri eris r. Otri non distri gunt gener
 otri qe me nra q ra ante allata oit
 nulla. gypna pth. pth ans. nam aliquo pthio
 realiter distri otri hnt idem otri realiter.
 qe non sumant sua distri bione ab otri.
 gypna pth. qe non nichil gmito ad q
 realiter idem hnt distri bione realiter alio.
 ans vero pth. nam nity et notuitas sunt
 sone pthio realiter distri otri et hnt idem
 otri realiter si: Veru et locu q duo hnt
 futher

fructu vel tunc rationabiliter distinguunt, ut
docent metaphis. et philosoph. autor. qd autem verum
constat. Petrus non potest et distinguere ex actibus
quod actus sunt perfectiores ipsius potest. sed
distinguitur delect. ipse p. q. q.

Ad h. aut. ad p. l. Cen. aut. et N. q. q. q. q.
ad p. l. huiusmodi ad unum dices, ad distinc-
tionem potestatem realem quodam non potest distinc-
tionem realem etiam sed distinctione fructu
sufficere q. distincta fructus potest distinctes
actus fructus et realiter ut et p. l. in suis. nam
eadem entitas potest esse totam duam distinctionem
realiter separari. Summe habeat duas distinc-
tas realiter reas fructus. Constat p. l. Dist.
M. Actus sunt perfectiores in q. l. casu officio,
his Ce. M. in q. l. casu finalium et fructus N.
Eodem modo p. l. q. m. Et negat q. q. q.
Omnibus q. l. Tantum tres sunt actus et tunc
q. modi vivendi. q. l. sunt tres potestates
vel tria genera potestatum, aut p. l. p. l. q. q. q.
q.

ga pectus vel debent desumi ab aia, vel a
matis vivendi, ga aia e radix spiritum vita,
tu et medi vivendi ordinant ad operandu
vitaliter. go vel tu erunt vni gra pectum
vel ad fructum q.

PP Con: ans. d. H. gypnam ad pb. dices
Vnum spe aiam spe et a que fluant pectus
vel et opaco vitalis supm a pmpio radicali
Et et motus vivendi ordinant ad operandu vel
vitaliter qu tu vphicis pectum desumit ex
diversitate obm et fruct 5. gena obm
vel pbatu e in hae dub: et 5. erunt pectum
genum.

Qui cito pp. Anima vegetativa et sensu,
hinc e matris et pte gradum eadem accepta.
go non pt fructu gloriu in aia vati. gypnam pt.
ga non videt pte q res tota pmi finalis quod
e aia vati gloriu fructu aliqd fructu mate
ans vero pt. ga aia vegetativa et sensu
tu fruct ead gnam matrem. go.

PP Argto aiam vegetativa et sensu suam
ji

si immans sita se esse eodem mixta materia
in hoc non clare quod hinc in anima sicut
quod saltem ut gas e materia. si autem sit. quod licet
anima ratio sit entitate spiritualis tunc adhuc
bene potest esse ut quod corpora. Idem dicimus
de materia mixta.

Quares hie. Quodnam sit subiectum
potum anima. R. Cum distinetur in organo-
res esse potius quodam sunt corpora hinc e
affixa organo corpora quodam sunt imates
quod se: ad diuersas partes non in organo ali
quo organo. potius est imates vel organica
recipiunt immediate in ipso corpore sicut
hinc in ipso. potius vero spirituales recipi
unt immediate in anima ratio. f.

Dubium Tertium.
Utrum sola Anima ratio,
nalis sit indivisibilis; uel

uel etiam alia Anima ha-
beant aliquam indiuisibilita-
tem ? ~ . ? ~ . 1.

Conclusio Prima.

Anima rationalis est omnino indiui-
sibilis et inextensa.

Per Conto; Intellecta de diuisione continua. si n.
de diuisibilitate metaphyca loquamur, tunc
cetera e q. anima ratio sit diuisibilis q. habet suas
gradus metaphycos. *per Conto.* Anima ratio e in exten-
sibilitate, sed si e sit diuisibilis non e sit in exten-
sibilitate. *per Conto.* de fide definita in Cor. hio lat.
an. *per.* diuise n. ordinat ad destructione, nam ha-
q. e diuisibile diuise quantitate, et e cor-
ruptibile. *per Conto.* de. Si anima ratio e sit diuisio
et extensa q. partes corpus tunc ab ipsa u. q.
manet, uel manet ali. pars anima, uel non; non e sit
diuise q. manet ali. pars anima, q. tunc manet in,
nec e sit diuisio. *per.* et diuise e sit q. non. q. si
non

de materia
anima spiritus
h. q. si uel
fuit ad hunc
in diuisione
breuium
fuit. dup
h. q.
et in materia
regul. ab
materia
sibi iustit
de materia
um.
ratio
s;
uel

sed hinc gaudet ab his - sed hinc rae multa sunt
 autem in effecta. Atque vero parva sunt illa, *Animalia Per-*
 quem plantae ab his non in unum et ne par, *fecta quae?*
 hinc hinc aut n.g. equus, leo, canis, homo. &c.

Certe ergo non lex de autem effectis aperius aias
 eam spe in simili. Quod igitur certe ergo ex hinc
 in lib: de senectute et iuventute capi; ubi aut.
 Plantas, et quodam autem in aia in unum, et ista,
 hinc addit; autem quodam quodam hinc non par,
 autem, ex quo hinc arguer. per autem quodam
 quodam in unum, et ista, sed hinc hinc illa
 cum patitur et in aia in unum. ergo aia autem
 effectum sunt in simili. Certe; Anima
 autem effectum non manet in partibus, et per
 post hinc. ergo non sunt hinc. per autem.
 quae nunquam in unum, aia nunc equi utraque
 parte hinc effectum.

Conclusio Tertia.

Si forma putat non in animatam; item aia
 plantam et autem in effectum sunt in simili.
 ita ut aia hinc quodam, non sit tota in
 qualibet parte hinc quodam.

Hare

Hanc p[ar]te[m] quo ad jam p[ar]tem vel p[ar]te[m] ex[em]p[lo]. Si
n. aqua vel ignis dividat, tunc in utraq[ue] parte
manet forma aquae, vel ignis. q[uo]d talis forma
fuit divites divites q[ue]ntina. Confirmat. t[er]m.
ma p[ar]te[m] rem in a[er]em captam regred[er]it
differe[n]s in loco et in p[ar]te. q[uo]d fuit divites
ad divitem totu[m].

De a[er]e p[ar]te[m] p[ar]te[m] et t[er]m. Ramy n.
aliquo ab arbore, idem n[um]i. manens p[ar]te[m] p[ar]te[m]
arbor alij. sui corrupti ene p[ar]te[m]. q[uo]d Ramy
n[um]i, et q[uo]d p[ar]te[m] in yso manet a[er]a vegetabilis.
ans p[ar]te[m] ex[em]p[lo]. q[uo]d p[ar]te[m] p[ar]te[m]. Si n. Ramy amitte[re]
vel vitam, non idem n[um]i. p[ar]te[m] rem[an]ere
vel in arborem ex[em]p[lo], q[uo]d a morte vel
vitam n[um]i non dat regred[er]it. q[uo]d.

Ite[m] t[er]m. quo ad jam p[ar]tem se quo ad a[er]a
a[er]em in p[ar]te[m] a[er]a, n[um]i sumpta ab a[er]a.
Videm[us] n. lacerta simi[li]am in vere et utraq[ue]
p[ar]tem simul se manere, unde si q[uo]d p[ar]te[m]
una p[ar]tem, statim retrahit se. q[uo]d fuit
q[uo]d n[um]i; et q[uo]d manet illi a[er]a p[ar]te[m].
et idem e[st] de alio a[er]a in p[ar]te[m]. q[uo]d n[um]i

Quares. Supposito qd non est, aia maneat
 tota in qualibet parte totalitate continua. utrum
 saltem maneat tota totalitate spm et virtutis?
 ad hec qd per Cestum sequentur.

Conclusio Quarta.

Omnia forma substas et aia manet tota in toto
 et tota in qualibet parte legit de totalita-
 te spm. Nulla vero aia manet tota in qua-
 libet parte legit de totalitate virtutis.

Ita pars Cestus qd ex Aug: Ep: fuit qd
 manebat. Vt dicitur in spe in mundo
 sunt aia et in corpore qd ad hec qd dicitur
 fit tota in mundo toto, et tota in qualibet
 parte mundi. Ita ut qd hic e, fit ut qd illic e
 go sicut Augusti: aia manet tota in qualibet
 parte legit de totalitate spm.

Ita Cestus de virt. In qualibet parte corpus
 recipit tota spm aia. go e in, utq partibz tota
 totalitate spm. aut pte. De spm aia e qd fit
 aut pte corpus plura organia d. d que
 minus d; fit hec resp in qualibet parte go.

deinde

pthi gypna - qd qra ad forma matris d corpore
 non pot hinc ptham abignu ad pgnitulum pnce
 pntualum abis pntiones sup orant d pntu.
 q falsus go - pto dms - rignisus mcty non
 latit ab mbellyitili anhemanti pnt gubij acuis.
 pnt nq. lanti selet pntia nifina d pntibili
 anhemanti. qe mcty. ent pnce pntualis.
 Anide intellectua pntia mltis mltis organo
 corpore ad est mctas suas pntes. go ent pntia
 pnce pntualis. de hoc lanti infra.

qd pntes certis certis d pnt pntu. d
 pnt ex Euthu 12. pnt ho m d m mctas suas.
 go ho ent mcorruptibilis d mctalis pntem
 pnt ad aiam. Et ut diximus hinc lanti d d d d.
 mta m Conf: Later: mctus d. Th. 1. p. 9. 75.
 a. G. El pntes d d. Qui mctas q hinc pntia
 Certis mctas mctas ex d. Th. quas d d d d.
 pntias vocat. mctas pntualis pntes mctas.
 Omnis pntia intellectualis d mcorruptibilis
 pnt aia mctas d pntia intellectualis. go ent
 mcorruptibilis d mctalis. m. de se pnt. pntual
 n. aia mctas cum pntualis q pnt pntes mctas
 et

partem et talem sunt vitales sanguine nutriti,
talem magna in impulsu et si sanguis
in pulso meum caput vel partes alias. Ad
alterum q. dicebat de partibus reunitis illas pa.
sim aliam vivere. R. Partem illam reunitam
n. g. natura non recuperare amplius vitam licet
huc ita quasi appareat. Centum. Illa pars
reunita sentit et cum dolore et seipso. q. in
vit. vita sensibilia. R. Adhuc q. illa pars
sentiat. neq. et recipit aliquem dolorem. Unde
se ille dolor? R. Ecce q. quingul cum
alia parte in mente et cum illa maie signet
sicut p. in capillis q. si aliam effellant,
pariunt dolorem magnum nam q. ipsi capilli
sentiant dolorem sed ea nisi me g. h. manent vel
g. h. manent cum alia parte sensibilia si cum
cute vel carne. R. Ad idem. Parte
illam reunita vivere, q. si gra. hoc dicas. q. d. ad
negrosq. n. a. morte cu. vitam, vel dicendum est
q. pars q. itidem manent. et y. s. h. a. v. v. h.
n. h. h. h. R. Hoc non spe. n. g. nemius q.
del

esse rationem quendam vel eam quare aliquid mo-
vetur extensio simul et aia ratio dicitur sed
corpus aut quare ga. forte rati qdam sunt rati.
Duales ipse corporeitatis.

Qui cres 20 Sequitur ex una sententia idem
pepe movetur simul dicitur motus ghravis imo
et simul pepe movetur et ghravis. huius a. e. fallit
20 et id ex quo sequitur. pro sequenda. si r. aia n. g.
ratis e. tota omni qualibet parte hunc et movetur
in qualibet parte sed sua partes corpus part
movetur motus ghravis ut n. g. in ang. dextra mo-
netur sinistra, si sinistra vero de orsa, 20. Deinde
et vice versa potest ghravis alteram vero movetur.
20 si tota aia e. in qualibet parte simul hunc
movetur et ghravis. Confir. meum argitur. Ex
una sententia sequitur q. qd n. g. p. huiusd. man. aia q.
erat in manu regressiva ad alias partes corpus
huc a. e. absurdi. 20 et id ex quo sequitur.

R. f. Argto. Dist. sey. Per accidens Con. sey.
Per se, M. sey. Et hunc Dist. m. g. h. e. absu.
du

hinc, con. m. per accidens N. m. sunt pth in
 hinc existente in navi q simul pth motum dudy
 motu q hinc f accidens h. ut si u. g. si naq
 nis curvat usq occidentem, ille in navi ob,
 ambulando ppat ad orientem. Idem qo de hinc
 de aia q si: ad partem unam partem pth qesere
 et ad motu alteram partem movent.

Ad Caspium B. N. scy: et dices qto alium qsom,
 dicit magis vel pns q hinc aia non regreditur
 ad ceteras partes cupis sed tm descendit infer,
 mare eand partem. si ut u. g. pte carum,
 pntis spns sacra mentales. Cupis Chri sub illis
 glubis non regredit ad alias hostias q sacras
 neq ascendit ad caetera, sed tm descendit infer,
 navi. sunt et si a cupis Chri qsom dicit unam
 dicit Verba dicitur non cupis qto ad caetera
 ras partem, sed tm refert unum Verbi hinc
 cum dicit. Idem e hinc dicendum. /.

Aliter qo. Hinc atum pfectum sunt mater
 qa dicitur de pte mare ut dicitur in physica
 qo sunt calida et divisibiles. qto qsom. idem
 n. supra dicitur aia ratum qe in hinc hinc

parte spiritualis quae si ista anima fuerit materia erit
divisibilis - deinde ut quae materia est debet super nos
am se extendere proprie generat mater. quae si illa
forma fuerit materia erit et extensa.

Cuncta. Anima autem effectum finem et actionem
extensam. quod est ipsum fuerit extensa et divisibilis.
propter quod. quia inter actionem et terminum debet
esse quodammodo quod si actio est extensa et terminus actio,
nisi si anima erit extensa. Adde quod ista anima
tam efficere divisibilis actiones. quod ipsum erit
divisibiliter propter quod. Ideo n. anima ratio est in
divisibilis quae habet quaedam partes indivisibilis.
ut ut fuerit intellectus et volitio. quod.

De anima. Con: anima et M. quod anima. ad partem
vices spiritualitatem non esse rationem adynamata
indivisibilitatis, sed propter indivisibilitatem quae
nisi a materia et in aliquid modo elevata quae
habeat aliquam similitudinem cum spiritualitate
et sic se habet ista forma autem effectum quod
habet fuerit materia non fuerit in anima materia
materia sicut alia anima autem effectum fuerit
hnt

hinc quaedam materia elevatiorem et sunt quasi
 omnium obliqua inter omnes materia in materia
 et materia omnes, materia. Et haec materia bene potest attrahi
 generi illius quod generat formis vel animalibus immo
 materialibus, quia ut dicitur in philosophia inferiori anima
 hinc in materia superioris. Ad alterum quod dicitur
 quod formas autem effectum sufficienter
 sapere materiam et quod sunt extensa aut quod.

Ad Causam quod dicitur. Quia autem quod
 sunt dicitur omnia se incommensurabilia et instantia,
 nec se generat unde non minus quod est ipsa anima
 sunt incommensurabilia ad res quod dicitur in materia. Transcendit
 quod anima anima sunt incommensurabilia quod tu non eorum
 unumquodque quod ad minus ipsa forma sunt generata
 generata quod anima incommensurabilia, et quod generat quod debent et
 quod extensa vel quod sunt ut in ad hoc vel modo
 quod sunt in materia operandi vel sunt extensa
 vel quod, non a. quod quod sunt extensa vel quod, vel
 sunt.

Alii dicit quod. Haec ratio multiplicat ad multa,
 plura corpora vel materia. quod materia. aut plura.
 pro quod, illud in quod sunt multiplicata ad quod

a materia

à mat non pt non ope mate. go si oia ratio
multiplicat ad multiplicatum mat non oia dependet
à mat et oia mat. Causa. Intellectus et potentia
pensa ab oia. ^{corpo} Si ratio non intelligit oia legantur
et ut supradictum. Disiunctio indiget phantasmatibus et sunt
corpo. immo ab ipso illi q. hinc meliore completio.
nem aut matiam melioris disposita melioris intelli-
gant. go oia erit dependens à mat.

R. Dist. oia. Per se ita ut in fieri et ope de-
pendet à mat. Al. oia. per accidens et quasi ex
causaliter et tunc negat q. supra. Ad haec n. ut
aliquo forma vel oia sicut mat non sufficit
q. oia immo multiplicat ad multiplicatum
corpo sed in supradictis q. in suo fieri et ope
dependet à mat q. in oia ratio non generat.
Ad Causam R. Al. Intellectus dependet à corpo
hinc ab organo, sed dependet hinc ab oia
vel hinc à conditione aliqua ex hoc a non
sunt q. ratio sit potentia mat.

Principes S. Si oia ratio non communitur
communitur

Sanguis duplex
Sanguis Nutritivus
mentalis qui?

Sanguis Natus
Sens. Radialis, q?

natum. Sanguis Nutritivus est ille q. adhuc
est in effluvio, crudus & ordinatus ad nutrimentum vitæ
q. eadem habet speciem sanguinis, tunc non effluvit q.
Ducus est ad naturam sanguinis p. defectu decoctio-
nis, et ille diffusus est quæsi q. in partibus corporis
et si aut quædam in quædam parte statim
effluvit. Sanguis autem Natus vel radialis
est Sanguis effluvis & decoctionem sufficienter de-
ductus ad speciem sanguinis & Sanguis generatus
intra nervos maiores corporis, et hic Sanguis p. m.
medicis spectatur ad integritatem vitæ huius
ad finem quo non potest consistere. Hæc quædam sunt.

CONCLUSIO PRIMA.

Sanguis natus q. et radialis dicitur informat
eandem via totius sicut esse vegetati vna tunc.

Pro Causa 20. Sanguis ille est vera pars vitæ
spectatur ad existantiam illius 20 informat vitam totius
vita p. q. sine sanguine hæc non dicitur vitæ
manuum et diminuta. 20 spectatur ad integritatem
vitæ. Sanguis vero p. illud n. q. est vera
pars totius. Sine qua non potest consistere, debet
informari

iniformem aia totiq nisi fortitudis pueru pauer
 aias puerialis q singulis puerib, q salu.
 Cassi hae nra. Ex fundamentis Theologics.
 Verbum diuina assumptis sanguine, qe san-
 gnis spectat ad integritatem aia. aia. a. Theod:
 dicentes nra gutta sanguinis Chri esse nisi
 nisi ualens, hae a. non hnt nem nisi sanguis
 est assumptis in uerbo datione ex illo cu. hnt
 sua integritatem. pte a. qe. qe. Chri Verbu
 tu assumptis ea q spectant ad integritate
 nra humores uelut et pte ex eo q mortui
 ni non pntis dte cum sanguine reuenerent
 hae a. non fuit nisi sanguis spectant ad
 integritatem aia. Et hae luto de alio qte
 humerib, intelligit sc: Cholera, phleg: melum:
 q n. humores q cum spectant ad integritatem aia
 reformatur aia totiq.

Conclusio Secunda.

Sanguis naturalis non reformat aia
 totiq in quate, sed habet aliam quandam
 forma substantiam; quum uis et granis facta
 sit qbalis.

Pte

Dicitur Sanguis Nutri mentalis a nigro factus. quod
 non informat aera factus. ante partem partem quod
 aera inquit reformare aliqua partem corpus
 tunc illa pars debet de novo unius ipsi facti
 et nutritionem, sed sanguis ille nondum a se
 unum, nondum enim quod unum ad vultu. Secutiorem
 et regni ad nutritionem. Cuius Sanguis
 ille non est pars cetera sine qua non potest existere.
 quod non informat aera factus. ante nihil certum
 corpus. aut non potest existere si factus huius sanguis
 non radicalis.

Aliter tamen factus quia tunc suavitatis et balneum
 in se supposito fundi amantem hanc autem quod dicitur
 sanguine nutritivum non distinguitur a
 a sanguine nutritivum, sed tunc acci dicitur aliter quod
 m. et m. perfectionem.

Conclusio Tertia.

Semen, et loci femininum non informat aera
 anima totius.

Dicitur Certe. Hanc duo non informant ad vitam,
 factum non, sed sunt tunc tunc suppositivum
 ornata

ordinatis ad generandum spiritum in alio in hunc hunc. go
 non informant eam aia que in formalibus. aut
 pte in gradentibus q integritate naturam retinent, et in
 femine carent. deinde semen ordinat ad generandum
 in alio, sicut et hoc feminam ordinat ad gestum
 fatum rati pductu. quia pte. qe. et tu. q
 spectant ad integritatem naturae informant aia totig.
 Vel ea sine qly non pot. existere aut. Eand. contentem
 intelliges de aliis ex ea mentis actus q. ul. q. of
 ul. q. naves, ul. q. alia loca emittunt. Ea n. non
 informant aia totig. Unde quo ad Phlegma
 descriptum est duplex generum. Vnum perfectum et de
 coctum. Aliud vero minus perfectum et crudum.
 Phlegma decoctum informant aia totig, nempe
 imperfectum et crudum.

Phlegma Perfectum.

Phlegma minus perfectum.

Conclusio Quarta.

Dentes, Ungues, et Capilli artus informantur
 aia totig quo ad esse vegetativum.

Iste autem quo ad partem generandam. Dentes sunt
 partes vitales nutritionis, augmentum nervi
 etiam immensuram. go informant aia et non alia
 qua

quia totiq. ans. p^ol^o cyris. dentes n. in Virtute
 sunt p^omi et acuti, postea vero succipit h^oris
 fundit longioris, labiales quoque angust^o versy om^o di.
 mensuram et q^oto nutritiam. q^o angust^o non
 supponit nutritionem. q^oto vero p^ol^o. nihil n.
 p^ol^o di^o esse q^ota vitalis nisi habeat vita et
 animam q^ote p^ol^o p^ol^o q^ota^o nutritiam. q^o p^ol^o d^ontes
 q^ont^o vitaliter. ut p^ol^o et infernalis a^o et
 cum in uno supposito nam: fit ha^o una a^o
 fact^o q^o n^o dentes infernalis a^o q^o infernalis
 a^o totiq. Et ead^o et r^oo curvita de Cornib^o
 a^ontum. Hec valet si q^ota. Dentes non
 augeri vel nutiri vere vitaliter, hoc e^o q^o
 insuffumione sed su^o q^o mixta p^omi ad su^o
 mura q^ono ignis et augeri vel nutiri.
 non valet hec q^o ut esse medici futur^o d^ontes
 tes hnt q^o p^ol^oam fibras q^o quas p^ont suscipere
 alimenti et q^oto vere vitaliter nutiri.
 P^ol^o Certe eo de Vagrib^o q^onta et Vagres
 erasunt augeri et nutiri q^o in mura vere,
 et q^oto hnt animam, vel infernalis a^o totiq.
 supposito saltem quo ad ope Vegetativum.
 Confut^o

Vagnes.

Conferat magis. Nam ideo in Vaginitis remittit
et ea ea parte qua quingant carni parva
quod fistulae quod quae sunt ad hanc abstruere.
quod nunc interioris quod alius quod fistulae sunt sunt
Suba frusta in nate

Item Cauteris quo ad partem de Capillis
quod nunc quae de duritie et virginitate contra
frammis

Item in Eadem parte, suggerendo duplex est
partem in toto (scilicet) quod per se ordinant ad
aliquam operationem vitalem exorrenda ut sunt per
oculos, os, Genitalia, naves, sunt quod per se ad os,
nates aliam partem ordinant, et talis sunt ea,
quod illi est et Virginitas. huius suggerit Item hanc
Item Cauteris. His informatio aia non tunc ex-
tendit se ad illas partes quod ex se ordinant
ad aliquam operationem vitalem exorrenda, sed et ad
alias partes quod operantur vitales. sed Capilli
sunt talis partes quod formativa aliam. quod quibus
sunt sub virtute superior materia aia. Item pro ea
in Th. quod dicit aia se tunc ad corpus partes
illig, si autem non huius se ad artificiatum et ad instructum
artem, sed quod non tunc quod artificiatum, sed et quod
instructum, et tunc illa quod ordinant ad operantur
ipsam

Capilli

Partes duplexes
in corpore.

1.

2.

Comparatio aia
cum arte.

Capilli congerantur
cum foliis arborum.

expressam in stroma. go et in reformativa non tunc
extendit se ad totum corpus organum, sed et ad
partes illas quae sunt generatice aliam. n.
pro quam ipsa capilla. capilli sunt se in acti
ita, sunt folia in arboribus, sed folia ordinantur
ad generatorem aliam partem arboris, go si ubi
folia informant aia vegetativa arboris, ita et
capilli in acti informant aia vegetativa
quo ad esse vegetabile. Hos adde et capillos tunc
iuxta carnem quosdam radiis quos pot ab imo,
hirsutis et quosdam angoni et rubini. /

Hic nonnulli faciunt distem de Virginitate et ca,
pillis hinc, asperantibus illis non informant aia rati,
sed hoc asperant sine fundamento. Licet aia
ratio non informant illos sicut omnem gradum, tunc in
formant illos sicut gradum vegetativum. Quod dixi
mag de virginitate, dentibus, et capillis, et de virginitate
rostris, et gemmis amara et et virginitate equam,
Idem et de spiritibus vitulibus et acti quam
primum procedunt a corde, et nervi pflumant a
cerebro. Inimicis vero pot esse ista quae nervi spectant

ad integritatem nati, & hinc natiu' partes, imo
 et a sanguine radicali non distit' g'ruu' q'ntu'
 sed hinc aliquo modo acci' dubitaliter genes' m. uel
 m. actiuitatem, et q'ntu' si sanguis radicalis et
 platu' infernal' aia' totiq', et q' dicit' q'ntu' uita,
 res et aites ead' aia' uisus maluit.

Principis q' Contra hac. Alimenta non infer,
 ma' aia' totiq', sed sanguis e' alimentu' aites,
 q' non informat' ea aia' qua' totu'. m. e' hinc
 hinc lib. 2. tex. 37. Vbi ait alimenta non infer,
 man' aia' aites, imo quodammodo et conpat' san,
 g'ntu' cum excremento, sed excrementa
 non informat' aia'. q' nec sanguis m. aia' p'nt.
 nam alimentu' debet transire in alimentu'
 aites. q' non informat' aia' totiq'. aia' p'nt p'nt
 q'ntu'. alias nutritio est q' uersio uita' in
 uita' et q'ntu' iam hinc aia'. q' non p'nt q'ntu'
 si in fructu' aites, q'ntu' talis nutritio q'ntu'
 in hac q' aia' in uita' de nouo informat' aia'
 qua' partem qua' antea non informat' m.
 et q'ntu', q' ex sanguine fit caro, et ossa. q'ntu'
 sanguis e' alimentu' aites.

Ad

Ad hoc Argum. Quod alij. p. Cav. M. et Th. m.
si intelligat de sanguine radicali, dicunt n.
non esse non esse alimentum artis sed tunc sanguis
mem. nutrit mentalis q. ut dicitur non infermat
aia totus et sic schmeel hoc argum.

Verum R. ad Alimentum non infermat aia
totus sicut ois gradus, et sanguine et radicali
esse alimentum et artis. Unde ad phasem Maris
dices alimentum debere gneri in Julitum alibi
nau hoc modo quasi de nervo q. debeat tunc
vel aegre et gradu aia vegetativa sed suffi.
et q. gnerat in Julitum alibi sicut alium gradu
unde licet sanguis radicalis iam sit infer
mat aia totus sicut esse vegetativum bene tunc pot
tunc nervum alimentum et transire in Julitum alibi
sicut gradu nutriti sanguine ut q. sanguis
gnerat in carnem vel epa.

Alii autem de sanguine nunc phisicis omni
caloris partibus corporis. q. non infermat ead
aia totus. sicut phisic. q. ad infermat aia
gnerat phisicis partibus. ois phisic. sanguis
gnerat in nervis sicut vase. q. non phisic
cum

cum ceteris partibus.

Ad hanc ad pb: dices Veni esse sanguinem
contineri in nervis hinc in gylidam Vasis, tu
hinc sanguis partes exspiores & quas gylidam
cum vasis nervis ut pht in sanguine hanc
in quo apparet et quodam fibre gylidam
cum alio partibus et sic sanguis et hinc
saltem mediate eto ceteris partibus & capis.

Hic et scilicet illud qd fit de in ensione nervi
sanguis in y emittit ex nerva gylidam cum
alio sanguine & adhuc et intra nerva, et tu
sanguis qd ex nerva non in ferat ad
hinc gylidam & sanguis qd in nerva

Ad falsa que m. si y sanguis emisso in
alio vas fit gylidam cum illo existente intra
nerva, sed tu ibi appere ac si esset quod
gylidam, tu re vera et ibi sic continetur. qd Jun:

QVA:

M.H.H.
Dicitur n.
tu sanguis
non in nerva
formari in
radicalibus
cum in nerva
alio
hinc tu
ad pht
alio partibus
tu in nerva
alio
tu sanguis
hinc cum
tu in nerva
alio
tu sanguis
tu in nerva

QVAESTIO
Q^{ua}RTA.
DE
ANIMA VEGETATIVA
ET EIVS POTENTIIS
ET OPERATIONIBVS.

Hactenus egimus de Anima in cor; restat nunc agen-
dum de Anima in specie; et incipiendo ab imperfectio-
nibus cum ut sic inter animas primu locum obti-
neat Anima Vegetativa, ideo de illa iam agemus.

Dubium Primum.

Quid sit Anima Vegetativa
et quot potentias et operati-
ones habeat sibi conaturales?

Non potuimus nāam et opam aīo Vegetativam
indig declarare quam si prius videamus quot et qua-
res habeat potias et opas sibi ex nāa genuinites.

Conclusio Prima.

Tres sunt potentias animae Vegetativae sc:
Generativa Nutritiva et Augmentativa.

Hae Certe et status sanis docet A. Th. 2. de aīa
Et p̄r nā. Anima Vegetativa e aīa corpis viventis
p̄ tot omnes potias illig, quod sunt opas corpis viven-
tis. om̄s p̄t. p̄t. gēniva. p̄ potias sunt p̄ opas et op̄
dicant ad illas. p̄ tot omnes potias quod opas. A. Th.
Sed triplex e opas aīo Vegetativae. p̄ omnes tres
potias illig. gēniva p̄t. p̄t. m̄ subsumpta. p̄ actio e.
qua corpis vivens de novo acquit ep̄e, hae a. actio
e genāo aīo respondet potia generativa. 2a actio e
p̄ qua corpis vivens gēnat seip̄ su m̄ ep̄e m̄ dīu,
sueli et tunc p̄ntif actio nutritiva aīo respondet
potia

TO
A.
TIV
TIS
IBVS.
tat nunc aīo
ab imp̄p̄tū
Locum aīo
iam agēnti

petitio nutritiva. 3ta est op^{er}atio q^{ue} qua^m idem cap^{it}u^m in
mens^{ura} s^uu^m s^uu^m est in^{di}visibile p^{er} se ad effect^u
est q^{ue} ad m^o q^{ue} est op^{er}atio n^{on} est aug^{ment}atio
respondet^{ur} p^{er} op^{er}atione^m aug^{ment}ativam. 3° tres op^{er}atione^s est
p^{er} op^{er}atione^m n^{on} est neg^{ativ}am. et 3° tres est op^{er}atione^s
n^{on} est neg^{ativ}am nec plures nec p^{ar}tes.

Pr^o intellig^{er}e h^uic^{us} v^{er}o d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est
ad q^{ue} s^uu^m d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est de numero p^{er} op^{er}atione^m n^{on}
in est n^{on} est q^{ue} p^{er} op^{er}atione^m d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est
ne obiect^{um} et d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est d^e m^o n^{on} est
n^{on} est q^{ue} est s^uu^m g^{er}u^m p^{er} op^{er}atione^m n^{on} est est cap^{it}u^m unit^{um}
aut v^{er}o s^uu^m p^{er} op^{er}atione^m q^{ue} est cap^{it}u^m n^{on} est intellig^{er}e
cap^{it}u^m unit^{um} in n^{on} est d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est et in s^uu^m p^{er} op^{er}atione^m
n^{on} est cap^{it}u^m unit^{um} in n^{on} est d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est p^{er} op^{er}atione^m n^{on} est
s^uu^m s^uu^m d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est
q^{ue} est n^{on} est d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est.

Conclusio Secunda.

Tres sunt op^{er}atione^s n^{on} est p^{er} op^{er}atione^m n^{on} est q^{ue} n^{on} est d^ebe^{re} d^e m^o n^{on} est
n^{on} est op^{er}atione^m n^{on} est Vegetativa.

H^{oc} est certe n^{on} est ex p^{er} op^{er}atione^m n^{on} est p^{er} op^{er}atione^m n^{on} est intellig^{er}e

N^{on}

Notum est Vinetia esse in triplici diffra qd dicitur fruct
 qd non potest fieri nisi qd generem et contra naturam
 feminis uti raris. Docemus in his: de genere. et
 Alia Vinetia sunt alia effera. Alia sunt qd tunc
 sunt ex putrefactione terrae, ut fructus qd dicitur
 musca et alia alia omnia perfecta qd nunquam fi-
 unt qd generem. 3o sunt alia alia qd alij
 sunt qd generem, alij vero qd putrefactionem,
 ut raris n.g. et vesper. Hoc 3o suppressio per
 dil ma tanto de sua vegetabilia qd se non ad-
 tendendo ad ea qd ipsi alij qd accidunt ex par-
 te mixtae omnia sibi adveniant. Et operit ita
 tanto tres esse species omnia vegetabilia qd generem
 nutritionem et augmentum, et pto pto ex causa precedea,
 hi. pto 2o raris. Ad corpus minus qd est omnia vege-
 tabilia tres requirit species et sustinet. Generem omnium
 plures sustinet. qd pto pto omnia. nam in pto
 mis ad corpus minus requirit qd accidunt esse scripto
 legito, et ad hoc generem. ut ita pto vegetabilium
 pto in esse. 2o requirit qd corpus minus pto
 in esse multum dicit et tunc pto nutritio qd qua
 aliam in qd in calore nati pto restaurat.
 Et sic habent 2o dicitur generem.

zō regunt ad corpus in uero q' ad delicta partem p'du,
cal ut sic fil' p'at' fili conatus obicent. et ad huc
penit' angustā. Hicq' alio uident' nō ad corpus
ni uero uita negotabimur. zō tū erunt ista trēs.
Quia si alio q'dam regunt certe illa trēs tribus
substantiabus, ita ut non sit uero plures p'at' p'at'
p'at' q' nō uter se sicut d'paratū.

Circa hanc litem Gueres quoniam ex his ip'
atq' fil' p'at' p'at' et conat' uero nō negat'
hinc - R. per litem sequuntur

Conclusio Tertia.

Inter has tres p'at' p'at' p'at' et magis conat'
hinc nō negat' ab hinc. Generat'.

P'or tūc. Illud et nō alio rei p'fecta q' ei
ut p'fecta et generat' p'at' ut q' ip' generat' ut ab
nō p'fecto ad p'fectū transeat, sed generat' generat'
nō uero ut p'fecta et, nutritio nō et angustā et
et nō p'fecta. zō magis conatus sūt nō negotabimur
generat', q' nō nutritio uel angustā. m. p'or. zō
nihil alio rei magis conate q' nō p'at'
illa p'fecta q' nō p'at' hinc. zō. m. et generat' generat'

n.

n. non generat autem in effectis, hoc est, q. nondum
 generavit ad debitum statum vel ad debitam
 partem, unde prius generare non potest, quia in tra
 lineam ante vel inuentis mater et adhuc magis
 facta. Confirmitur hanc ratio. Quia alieni ma
 gis nate in q. magis inclinatur et appropinquat, sed sua
 vegetativa magis inclinatur ad generandum sibi
 simile quam ad alias partes. ergo generatio eius illi
 alii conuatiore. M. p. Quia nate propria legit
 appropinquat in se, q. nihil est aliud quam id in q.
 aliqua res non inclinatur sed q. potius eam fugit
 ergo illud est magis conuatiore alium rei in q. magis
 inclinatur. m. nero p. q. libet res nate appetit
 assimilare DEO quo ad immortalitatem et eter
 nitatem vel generantia in suo spe, cum uero
 hoc non quod hinc creatae inter mater et nate
 nisi q. generant sibi similibus, nam in nichilino
 diu persistere non potest. ergo et nate inclinatur
 ad generant q. quia appropinquat alijs modis q.
 summo appetunt namque q. generant sui ipsi
 saltem sibi generant.

Etiam

Conclusio Quarta.

Definitio Animae
Vegetativae.

Animae Vegetativae potest in hunc modum defini.
Animae Vegetativae est primum principium
generandi alium in eum sibi simile sicut
spiritum.

Hanc sententiam D. Th. et Scotus. Et patet ex D. Th.
Generatio sibi simili sicut spiritum et hinc anima vegetativa
hinc. go in summa et ad illa definitio. spiritus patet.
qa in istis naturis instruitur ad per se suos fines definit.
aut. anima vero patet. nam patet in eis generantibus sibi
simile hunc quod amodo et fiat appetitum, nec aliter
sed restat quod patet appetitum vel optare imo in odium
ne ad generandum habentur calorem generat; ita enim hinc
nutrit et augmentat, ut ad effectum statim perveniat
et patet generare sibi simile. go generatio aliter et hinc
anima vegetativa. Confirmatur hanc rationem. Generatio
est actus perfectus utique alius actus omnes anima vegetativa
hinc. go recte definitur per illam. patet et spiritus. qa
definitio sicut et denominatio definitur a perfectione vel
perfectio. go si generatio est perfectio recte ab illa
definitur

definitur

describitur etiam vegetabiles. aut pot. 20
 Nam generat hinc speciem terminum nuncpe spe
 putate scriptor, tribuitur vero et arguit huc nunc
 hinc. ge. aut specier. pot. y. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 eius descriptio cu. specier. terminum. 20. 20. 20.
 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 illum. sed ut dicitur y. generat a finis ubi amon
 autem. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.

In amio tu aia vegetabiles non in g. 20. 20. 20.
 put. descript. Anima Vegetabilis e. 20. 20. 20.
 nunc prima pium nutritiandi augmentandi scripta
 et generandi sibi simile 20. 20. 20.
 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 quos quos ex sua y. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 quibus alij quale e. aia vegetabiles non pot
 melij 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.

Quibus 20. Plures sunt puter aia vegetabiles
 quia 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 e. puter vegetabiles ad tractum digestiva y. 20. 20. 20.
 puter aia vegetabiles quentur 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 tot sunt puter 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20. 20.
 plures

substantia distinctus generatus.

Primum est. generata generant et recipiunt in actibus.
ergo non est conatus in neutro; et ille proprius. cum potest
in igne et quamvis non sit in nervo generant tunc
sibi similitudinem ignem.

Primum transitur autem quod generatio quasi latissime
sumpta generant et recipiunt in actibus, tunc generatio
fit ab intrinseco materia conatus in neutro. Unde
et solum definitur quod fit per se in vivo a hiis rebus
et primum quod in natura in similitudine: materia specificata
et de huius generata tunc loquimur.

Dubium Secundum.

An tres potentiae Animae Vegetatiuae distinguantur essentialiter et realiter inter se.

Et utrum in diversis viventibus sint diversae species?

¶ ¶ ¶ Con:

distinguit realiter ab illis. quia p[er]
 distinctio n[on] potest sumi ex distinctione actum
 et ob[jecti] - aut vero p[er] se. si genus distinguit realiter
 ab auct[orit]e et m[od]o enim p[er] se realiter ab ip[s]o
 signat. q[uo]d dicitur etiam genus fultis et fultis al[io]s,
 h[ab]ere sumpta, etiam vero m[od]o m[od]o fultis p[er] se,
 h[ab]ere, etiam vero auct[orit]e et m[od]o. q[uo]d p[er] se
 generaliter h[ab]et distinctio actum et etiam ab actibus
 et etiam aliam potest.

P[er] se tunc quo ad eas tres potest q[uo]d se. Distinguit
 inter se realiter ab ip[s]o. H[ab]et tres potest h[ab]ere
 q[uo]d distinctio realiter, et q[uo]d h[ab]et etiam distinctio,
 h[ab]ere fultis. q[uo]d potest omni distinctio inter se ip[s]o
 et realiter. quia p[er] se. distinctio potest nam h[ab]ere ip[s]o
 et realiter defumit ex distinctio actibus et etiam
 fultis. q[uo]d si istae tres potest h[ab]ere actibus distinctio
 realiter ab ip[s]o p[er] se. Invenit h[ab]ere fontem ob[jecti]
 ip[s]o inter se distinguit fultis et realiter. quia
 p[er] se ip[s]o. nam multum aliud caput videlicet restat
 ex quo defumit distinctio fultis et realiter potest
 qua ex d[ist]inctio actibus ob[jecti], cum potest ista
 habeant idem n[on] s[ed] s[ed] et in eod[em] m[od]o: p[er] se
 p[er] se

pot fundari uariis potibus et habitibus et plane ex
 isto non inferantur non potest participare sua de
 distinctione quae eam habuit ex distinctione actuum
 et otium. Item non autem potest. in primis potest generis
 ratione habet generationem realiter distinguitur ab aug-
 mentatione et nutritione, item nutritione distinguitur
 realiter ab augmenta cum scilicet de nutritione sine
 augmenta. ergo distinguuntur istae tres partes inter
 se realiter. Item u. haec partes habent distinctio-
 nem factam et iam probatur e. g. Confirmatur haec
 ratio. Istae tres partes habent proprios et distinctos fines in
 quos ordinantur. ergo distinguuntur realiter. cum probetur
 generis. quia distinctio potest de sumis ex duobus subiectis
 finis proprii et ad quae se ordinantur. 1.

Conclusio Secunda.

Potestas aerea vegetabilis uel reperitur in similibus
 specie animantium sunt in eisdem specie.
 Et idem dicimus de potestate aerea sensibilibus de
 quibus latius infra.

Explicat Cato. Dicimus in illa quae habet uig. potestatem
 nutritionis reperitur in herbe et arboribus et in plantis

in

In petra nutritiva (q̄e in hōie non distinguitur sp̄e
 à petra nutritiva (q̄e in equo vocat hō et equus
 differant sp̄e. sicut et docet cetera p̄tia q̄ p̄tia
 nutritiva hōis non distinguitur sp̄e à petra nutritiva
 equi. his positis. Otr tucto. Hoc petra in
 quacumq̄ sp̄e repiant hnt idem otm fructu
 q̄o sunt eidem sp̄e. q̄o p̄tia p̄tia aut. otm
 petra nutritiva te fulsta partialis fructu talis
 sū fulstam partialem respicit tam in hōie q̄a
 in equo. q̄o uliq̄ hōit idem otm fructu. Cūq̄
 hōie rād. Distinctio graupia petra non sūmū
 ex distinctioe sp̄e q̄b nichilominus sū otm. q̄o
 hōit p̄tia sū distinctioe dūmōdo tū maneat idem
 otm fructu, et petra manebunt eidē sp̄e.
 Otr cū q̄o. Petra istae hnt idem otm nempe
 alimentu. q̄o non distinguitur distinctioe petra
 reatū, sū ad sūmū sū nōtū illas distinctioe
 fructu. q̄o p̄tia p̄tia ex dūmōdo. q̄o distinctioe petra
 defūmū ex distinctioe actū et otm - aut p̄tia.
 nam q̄o, nutritio et cūq̄a tū nōtū sū
 alimentu. q̄o. Cūq̄a q̄o. Actū petra

nutritiva.

nubilitate et generalitate et idem realiter qd est
eadem petra realiter. petra autem nubilitate et transmutatio
fuit. In ymas et talis mutatio qd est idem
actus. Causa et effectus. Angustus scilicet differt in hoc
a nubilitate qd nubilitate ducit generalitatem
arguitur a. ducit enim. partem scilicet quia erat
deperditio et naturae calorem. Sed hoc non differt ab
sua ditione scilicet qd qd est in genus magis vel
minus et de ditione accidentibus. qd.

Q. Angustus dicitur autem habet idem etiam materiam
scilicet autem. fuit et autem. Et idem dicitur a. materiam
et non recte colligitur idem dicitur. Q. et.
Etiam non habet idem etiam materiam, nam petra qd
nubilitate habet et etiam totam scilicet, non nisi
petra nubilitate autem argumentatur. Sed tunc
Causa. Q. N. autem ad qd. dicitur Veni qd et m.
In hoc scilicet transmutatio scilicet et generalitatem, ad
nisi generis non est tunc materiam mutatio scilicet.
ideo generis quia non penitus qd autem respondente
ipsum petra generalitatem vocat generis scilicet.
Nubilitate autem scilicet tunc argumentatur per similitudinem
istam

vitalium excellentissimum. p[ro]p[ri]e nutritio et actio
vitalis. q[uo]d p[ro]cedit à p[ri]ncipio vitali, sed calor natus
ex eo et p[ri]ncipium vitalis neq[ue] illud longitudo prima,
in qualibet. q[uo]d p[ro]p[ri]e in p[ri]ncipio caloris q[ui]
et in mixtis et alijs p[ar]tibus q[ui] in elementis.
sed ille q[ui] est in elementis non est vitalis. q[uo]d
neq[ue] est in animalis.

Aliis est q[uo]d extra vitam. Proprietas
distinxi p[ro]p[ri]e p[ri]ncipio à q[uo]d fluitat de p[ri]ncipio
hanc p[ro]p[ri]e p[ri]ncipio q[ui] sunt in mixtis
p[ro]p[ri]e animalibus et alijs p[ar]tibus q[ui] et ip[s]e natus se
habent distincti p[ro]p[ri]e.

Et cum dicitur quod p[ro]p[ri]etas sunt duplex,
res. q[uo]d fluitat à p[ri]ncipio vitalis p[ro]p[ri]e.
Quam vere à p[ri]ncipio vitalis vel generis p[ro]p[ri]e,
non q[uo]d p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e non p[ro]p[ri]e rep[ro]p[ri]e in mixtis
p[ro]p[ri]e q[ui] et alijs p[ar]tibus, sed a se de p[ro]p[ri]etas
et q[ui]s. unde cum p[ro]p[ri]etas vita negotatibus p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]etas vita bene p[ro]p[ri]e q[ui] et alijs p[ar]tibus vel rep[ro]p[ri]e
in distinctis p[ro]p[ri]e animalibus. P. 20. Illud
p[ro]p[ri]etas

p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]etatis. p[ro]p[ri]e n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas vel
 s[un]t. r[ati]o[n]e n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas om[n]is fluen[ti]s a b[er]o[n]e s[un]t
 p[ro]p[ri]etas. s[ed] p[ro]p[ri]e m[od]o p[ro]p[ri]etatis tunc p[ro]p[ri]e s[un]t
 p[ro]p[ri]etas sicut p[ro]p[ri]etas n[on] s[un]t h[ab]ere et s[un]t, p[ro]p[ri]etatis
 n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas et s[un]t p[ro]p[ri]etas, n[on] a. s[ed] p[ro]p[ri]etatis
 n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas om[n]is fluen[ti]s a b[er]o[n]e p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 s[un]t. 5. Julij in quo die disputata sunt thes[is]e p[ro]p[ri]etas.

ANIMA
 DE

ANIMA SENSITIVA
 ET DE SENSIBUS IN
 COMMUNI

QVAEST.

QVAESTIO
QVINTA.

DE
ANIMA SENSITIVA
ET DE SENSIBVS IN
COMMVNI *an &*

Dub:

Dubium Primum.

Quotuplex sit sensibile
externum: et utrum sensibile
positum immediate supra sensu
causet sensationem; uel non?

Conclusio Prima.

Sensibile externum haec quod sensibus exter-
nis percipitur e triplex scilicet: sensibile per
accidens sensibile per se propria et sensibile
commune.

Explicit ratio in illa dictione q. «a q. sensibile ex-
ternis percipitur sunt in triplex gratia. scilicet sensibile
per accidens. et a sensibile per accidens illud
cui accidit illud q. per se proprio sentitur, ita ut nihil
plane faciat vel generat ad immutandum sensum
si situm se sumat, et tunc fortiter est sensibile per
accidens q. accidit illi in q. proprio sentitur.

scilicet:

WA
TN
8
D

se: color & e sensibile quoniam recipit passiones in passio.
Sensibile nervi & e quoniam unum, et sensibile coram
hinc eadem quod per se sentiant, sed diversi modo
Nam sensibile per se quoniam invariatur quod se ipso sensu
ita ut non ab alio sensu percipi possit, et quod
dat suum sensum a quo percipit; Sensibile nervi
coram percipitur eadem per se a sensu ita tamen ut
ab alio sensu et percipi possit. Sed ex parte in figura.
Quod percipit per se a sensu in se, non tamen ab illo solo,
sed et a sensu tactu, unde sequitur quod sensibile coram
percipitur eadem per se, non ipso, sed utroque. Hinc percipit
Petrus Cantor. Tot sunt sensibilia in eum quod in se,
dis quod tangit sensu alterari vel invariari, sed
hinc sunt triplex modo tamen tactu in eum ipso tamen
tamen sunt sensibilia externa. M. per se per se. vel
in sensu exteriori alterari & quoniam suum, vel per se
ipso, et sic e sensibile per se quoniam unum; vel hinc sensibile
facit tamen ad modum invariandi et non ad suum et
sic e sensibile coram. Vel tandem sensibile nec
invariatur sensu & quoniam suum, nec et quod invariatur ad

modum

modum inmutandi sensu sui plane & accidens huius
se illi, et tunc e. 3° in sensibile exterius non
sensibile & accidens.

Ita Cato. 2°. Nam vel sensibile inmutat sensu
sui & talis est tunc e. 3° in sensibile exterius et quod
vel inmutat sensu sui aliud eorum in nomine naturae
in rebus in sensibile et tunc e. 3° in sensibile eorum
utrumque. magnitudo inmutat sensu tactu et visus
non sunt quod talis, quia visus ut sic inmutat a calore
inmutat quod sensus visus a magnitudine in rebus aliud
eorum quod et alios sensus attrahere potest si sensus tactu.
Voluntatem sensibile se habet. mens & accidens
et sic sit 3° in sensibile exterius. Sunt quoque
qualitates in rebus sensibiles per se, quales
nunc est ab ipsis dependentibus sunt sensibiles
eorum, subtiliter particularia sunt sensibiles &
accidens.

Quoniam circa hanc tactum vult hanc divisionem in
vna sensibilia sit univoca vel analogia.

Ita cum d. th. esse Analogiam suam a tactu
quod sensibile exterius non aequaliter partem partem

ab

ab istis etiam et unum prout quod aliter. et
 et dicitur analogi in analogata. prout autem. nam
 sensibile per se prout aliter inuenit prout prout
 si: prout prout; sensibile uero esse ubi habetur
 dicitur non inuenit prout prout in illo prout prout,
 deinde sensibile per accidens ad hoc ubi prout prout
 externo dependet a sensibili prout. et uero prout
 filius externi inaequaliter participat ab his et
 ab unum prout quod aliter. et.

Conclusio Secunda.

Sensibilia circa sunt quinque, Motus scilicet quies,
 Numerus, figura et Magnitudo.

Haec tunc etiam inter prout eam docet prout
 huius prout tunc. Quia ea quae inueniunt sensum
 per se etiam prout ad motum sensum, tunc sunt
 quinque. et et tunc omnia prout sensibilia circa. prout
 prout. prout autem. Nam prout haec prout in tunc et
 tunc sic alia prout et huius modo inueniunt sensum
 ut sunt in g. tempus, unitas, situs et distantia,
 etiam ista reducunt ad huius prout. tempus n. reducunt
 ad motum cuius et prout mensuram unitas reducunt
 ad

ad numerum, sitq. nec et distinctio ad magnitudinem
 omnium. qd. qny. hinc omnia sensibilia. cetera.

Quares ita supposito q. dicitur sensibile
 si eorum qny. se a sensu exteriori, an illud
 in sui perfectione imprimat sensui exteriori qd.
 pnta et distinctam pntem, a pnti sensibilibus qny.
 Et ad hoc per totum sequentem.

Conclusio Tertia.

Sensibile eorum non imprimat distinctam
 pntem a pnti sensibilibus qny. sed tunc modi,
 sicut illam pntem ut alio modo invidet
 sensum.

Explicit lectio. In illa u. videtur dicere q. magis
 nigrum u. g. quam albam obducta aliquo ca.
 lore ut u. g. albedine, non invidet sensu nisi
 qd. in ipso pntem et distinctam pntem ab illa qnt
 pntem albedo, sed tunc modificari illa pntem albe,
 Omnis q. plane pnt. nam alio modo invidet mea
 pntem nigra qd. videtur albedinem extensa ad
 10. cupit qnt si tunc sit extensa ad hanc cupit.
 Et hanc lectio su explicata pntem in pntem de
 Quinte pntem numerat inter sensibilia cetera.

Quies

Genus in hit et aliud quia eius privatio unum vel
privatio, quod non potest nisi per modum sensus proprie
et distincta generum, distincta a se sensibilibus proprie
aut potest per se generum. Illa species non potest esse unum eius
reale profectum, sed necesse privatio non potest per se esse
eius profectum. quod.

De tactu et de aliis actibus sensibilibus actibus. Vnguis
sensibilis habet propriam modum suam immutatis nisi quia
non communem eadem cum aliis sensibus. quod species quod proprie
ab uno sensu non potest proprie ab alio. aut potest.
alium namque, modum immutandi habet nisi quia
audire vel tactu, et eadem ita alium vel non commu-
nicat cum aliis sensibus nisi suo modo a se immutatis.
alias si communicat quod tactu quod nisi audiret quod
tactu. quod proprie potest. Tunc ultra. Sed si sensibile
esse non immutaret sensu quod proprie generum illa debet
fieri a pluribus sensibus. cum nulla res producat
plures sui species. non nisi quod tactu producit modo bene
modo aliam generum sui quod sensibile esse non immu-
tal sensu quod proprie generum. aut potest. nam haec de
re sensibilibus actibus quod proprie a pluribus sensibus.

Confirmat

Causam hanc ratiō. Sensibile p̄m̄ se sensibile,
 le eade differtur fuit et epte ratiō sensibilibus.
 sed sensibile p̄m̄ fuit h̄t q̄ inuictu sensu &
 p̄m̄ p̄m̄. q̄ h̄c non quēmet sensibili eā.

Conclusio Quarta.

Sensibile externū quōtū supra sensum mēd
 diate non causat, sed impedit sensatē.

Extr. Causa. Et dicitur q̄ si v̄g. Color mēdiatē p̄m̄
 supra sensu n̄t̄ ita ut sit ip̄i oīo ḡignus tunc
 tale sensibile p̄i mēdiatē appli catu non catit
 sensatē, et h̄c q̄ alio vultu docent aliq̄. si
 ad sensatē semp̄ requi aliq̄ mēdiū inter sensum
 et sensibile. ita ut si auferat mēdiū, sensatē ex
 ercari non p̄t. Et distinguunt Auctores duplex mē
 diū, unū internū aliud externū. Mēdiū inter,

nū vocant illū punctum existētiū in ip̄is cuti
 q̄ mēdiat inter p̄ctam sensibilia et oīa sensibilia.
 Mēdiū vero externū vocant illud corpus q̄ extra
 cuti, mēdiatē inter oīa et p̄ctam sensibilia.

Certe q̄ n̄t̄ e n̄t̄ q̄ n̄t̄ q̄ n̄t̄, h̄c, q̄
 ad sensatē requi aliq̄ mēdiū s̄c illud sit

m

ratu spū alterig ita ut non generalis aliquo modo
ad mutatem sensu se sensibile & accidens com. m.
si tu generalis ad mutem mutata licet non impri,
mut spūm spūm a sensibile & accidens h. m.
sed d. m. et hunc th. p. p. p.

Alii autē d. Contra zān tūten. Spūs coloris
hū habet representare colorem et non guttur vel
figurā, q̄ ut pignat figurā p̄tū alia spūs
et est sensibile cori impri met spūm spūm.
aut p̄tū q̄ hū aliquid representat ut a quo p̄mit,
hū in figurā, sed spūs sens coloris hū multū in
figurā a coloris q̄ spūs coloris hū representat coloris,
rem et non figurā. Cūct. Si es est in vāta
emcapitū hū in vāta in coloris hū hūne sens,
hūne guttur illig coloris, et tu non sentiret spūm
spūm sensibile spūm. q̄ hūne sensibile cori se
figurā coloris n. j. motu coloris impri met spūm
spūm. m. p̄tū. si n. es in vāta in coloris p̄tū n. d.,
ut ultra ascendere hūne sentiret se hūne p̄tū
a guttur coloris, imo si subito vellet ascendere q̄n,
nūto forte tūderet caput. q̄ sentiret guttur
illig coloris. m. et q̄tū. nam sensibile spūm
Sensu

sensu tactu sunt qualitates sua ghranas, sed illae
non sunt in eodem alio catu ipis commensurate
cum or qte commensurate q. ghranis quibus sit
in car: se similitudine guttur eade alby, vni frons
fros ghris sensibilibus.

De frons d. ans. Si frons coloris sumat quise
et situm se tunc hinc hinc representare colorem
ans. si a. ead frons sumat taliter vel taliter mo.
difficilis tunc et hinc representare quantum vel figuram.
Et tunc N. ghris - ad ghris: et facile dices. Si frons
coloris sumat quise tunc hinc representat colorem,
q. tu color mittit frons q. ut e taliter vel taliter
medificaty, ideo et frons ab illo ghris hinc representat
sed ut a quo medicat. Et illa medicatio ghris
aut a sensibili ea. Ad Consuetudinem dices. Con. m.
et N. m. ad ghris dices etiam tactu non tunc ipse q.
tas ghranas qualitates sunt et alias qual: ut sunt
Iunias, mollities, acuties, &c. cum go in eodem re,
prae et dices cum ut docent ipis corpus celestia
sunt quasi quodam ghris pignora hinc nunci
nunc q. q. ghris nunci in eadem illud factu,
vel tangendo non tunc alby ghris frons et factu
tactu.

Clivies.

Pluribus 30. Contra quam Cautam. Goto qd
comprimis ambos oculos hinc expit aliquem ful-
gorem et sentit illi et tu illi multum e medum in
super et sensibile. Goto sensibile papilla supra super
pro care sensatum. Idem e dicendum de odoratu
et videtur in inferiore parte cerebri ad que ut
expit probat super in nervi multi odores apen-
dunt et naves, et illi percipit odorem. Goto idem qd
autem. Idem et e de gustu qd respicit aliquo
nervo linguas et cum lingua sit pars multa
perosa nunt inquit qd cibus qd salivam alk-
raby intrat usq ad nervum linguas qd peros.
et hinc sentit dulcedinem cibi. Goto. Idem ergo
in tactu e ratio, sed si aliquid qd percutit supra
eamem statim sentit illud. Goto.

R. Ad quam expiam cum Punctio qd qd alijs
comprimis oculos et videt aliquo fulgorem qd
hinc non sit vera ratio visio, sed tu appa-
rens, qd illud gignit ex qd sensu spiritum vita-
tum, unde vocat sensu. Sicut et qd videtur
facit in qd aqua videtur esse curvum, qd
non e.

R.

Admittendo esse uera sensum usq[ue]
 in illu[m] fulgorem non uidetur aut percipi sicut part[es]
 h[ab]et p[ro]p[ri]etas supra sensum. sicut partes
 distantes a pupilla. Ad r[ati]o[n]em experientie docet
 illum odorem non percipi ab odoratu sicut illas
 partes p[ro]p[ri]etas supra sensum sicut sicut alias
 partes. Idem et h[ab]et de Lingua et Tactu.

Dubium Secundum.

An potentia sensitiva sint tantu[m]
 potentia passiva; et an uehemens
 sensibile laedat et corrumpat sen-
 sum; et an sensus circa propri-
 um sensibile possit decipi; et
 quoddam sit obiectum sensus?

Conclusio Prima.

Potia sensitiva tam interna qua[m] externa e[st]
 potia passiva in ordine ad receptionem sp[irit]us, e[st]
 in activa in ordine ad sensationem.

P[er]tr

Pro tanto quod ad se non pertinet. Accipere quodam patiat pota
sensitiva nec recipit suos intentionales ab isto
puncto. go in ordine ad illas pota passiva.

2a pars tractus pto. Anima te neco primum actum
sentirendi sed non e primum actum pto. go debet
alium exhiberi; sed nullum aliud pot dari qua potia
sensitiva. go potia sensitiva in ordine ad sensum
est potia activa. Dices. Sensum aut actu
sentirendi nihil est aliud qua ipsa receptionem
suum unde nec debet poni aliqua potia activa
sed tunc receptiva vel passiva. Contra. Sensus
nec e actio vitalis. go non est ipsa receptio
sua passiva. aut pot. non sentiret vitaliter se
mensura. quia nec pot. actio vitalis debet esse
de se affectiva a principio vel potia vitali. go si sen,
sua e actio vitalis debent generare aliqua potiam
vitalium a qua affectiva quodam. go potia sensitiva
in ordine ad sensum est potia activa.

Cum hoc tu sciendum q potia sensitiva et in
ordine ad sensum sunt sui potia passiva
nam cum sensum sunt actiones inanimatas
nec debent recipi in illo a quo obiciuntur

unde

unde cum sensus recipiant in ymo petris su,
sensus petris quod dicitur passivus.

Conclusio Secunda.

Vehemens sensibile potest cadere et corrumpere
sensum hanc sicut esse naturae quam intentionale
In hac tunc certum est quod vehemens sensibile cadat
per seipsum ad potest cum se oculis nulli figere
in selem habita habebat, nisi si dicitur generat
corruptio organum visus. sicut de rebus
manti formae reipsum dicitur et de aliis sensibilibus.
Sicut differt et aliter sensibile potest cadere sensum
sicut esse intentionale, hanc sicut quod nisi dicitur fieri
in ipso sensu. an vero hoc potest hanc sicut esse
naturae sicut sicut quod dicitur ex tali materia vel forma
dicitur quod per qualitates quod sunt corruptibiles.
Dicitur ergo una tunc quod sensibile vehemens potest
cadere sensum et aliter corrumpere hanc sicut esse
intentionale, quoniam sicut esse naturae. Et in primis
quod potest sicut esse naturae certum debet esse, quod sensibile
potest hanc hanc naturae quodlibet: generat quod

vehementissime

vehementer sunt agere in organum sensu et si aliquid
 obtemperabile spiritus calidissimum vel frigidissimum nihil
 obstat, quoniam potest laedere sensum, ut de se patet. quod vero
 potest hoc spiritus vehementer sensibile spiritus est in
 sublimi, etc. Spiritus vitantur etiam ab obtemperabile
 immixto in sensum sunt vera acci ductio realia. quod
 si sunt excedentes bene potest laedere et corrumpere
 sensum. Certe hinc ratio. albedo congregat nigritatem,
 nigredo congregat. hinc a non facit albedo
 nisi rari spiritum. et albedo excedens ut ipsa eximia
 potest minus congregat nigritatem et spiritus ipsam laedit,
 quod sensibile potest laedere sensum, si sit rari,
 mens et spiritus est intentionale, unde color in
 visis et oblectare visum, quia consistit in quatuor
 mediis temperie colorum. quod color ex cellis, modo
 statit quod si sensum. hinc a non facit nisi
 mediantibus spiritibus. quod sensibile potest laedere
 sensum spiritus est intentionale.

Conclusio Tertia.

Sensus non potest deipi circa sensibile spiritum quod se
 potest tunc et accidens.

Plor

Petr. Tentis. In part. O. Omnia sensibilia q. se ut in u
 trisice respicit sunt q. omnia sensibilia. q. se
 q. tendit in illud et q. se respicit de se ipso
 circa illud q. se respicit. aut p. p. q. se respicit. Illud
 n. quod alterum respicit ex q. omnia q. se ut
 non pot. in aliud tendere nisi sub ratione illius, q. se
 si sensus q. se respicit q. omnia sensibilia, non pot. in
 omnia q. se tendere in illud vel in alia sub ratione
 illius. q. se respicit q. se non pot. de se ipso circa
 q. omnia sensibilia, p. se debet q. se d. ad se
 ratione q. se. q. se respicit aliquid q. accidens de se ipso
 ad se ipso. q. se respicit organum corruptibile aut p. se
 q. se inter mitti. ut p. se q. se hinc q. se ubi
 ut q. se dulce respicit q. se amara. hinc, q. se
 capiveneri organum et q. se alia in p. se
 occurrentia.

Conclusio Quarta.

Omnia sensibilia aliquid non universale conditio in
 non respicit ut sensus exercet autem
 in gustantia, f.

Petr

Petr. Petrus n. g. unicus et una scriptura petra
q̄ habet unum hunc otm, sed singularia sunt nomina
et multiplicia. q̄ otm illis est aliqd̄ eorū otm
illos singulariter a quo sumat per unitatem.
Cognoscitur hanc rād. Si otm singl̄ op̄t aliqd̄
singulare, q̄o nō op̄t hanc determinatā, nō
abstractā ab hoc et illo. Non s̄m. q̄o potia nō
s̄m n. g. nō hūc cupit hanc singularē, sed et alia
q̄ debet illi rād. s̄i q̄ otm singl̄ sit qd̄ abstra.
hanc ab hoc et illo singulari. et q̄to s̄m nō tūc
otm singl̄ q̄o qd̄ univērsale nō tūc nō de
unitate positivē, sed hūc negativē. hūc. de nān
q̄ nōcāq̄ substratū unitatis. Unde otm s̄m n. g.
petra unicus et color, nō iste aut iste color
nō particulari. Differt hūc singl̄ ab hōc nō nō
q̄ nōcāq̄ habet q̄ otm aliqd̄ unitatis positivē nō
a. singl̄.

Otm dicit q̄o. Petra ^{activa} et illa q̄ hōc nōcāq̄
s̄m otm s̄m petra scriptura nō hōc nōcāq̄
s̄m otm. q̄o nōcāq̄ petra activa.

m. e.

excellentia hinc nimis imbutant sensum et cum
sensu non sit copax hanc imbutam ideo cor,
rumpit organum sensus. Alia arguta contra hoc
dubium in deo, quodam, et legi potest in hinc hinc.

Dubium Tertium.

Utrum species intentionales
sint requisita ad sentiendum;
et quot sint sensus externi;
et quae obiecta illorum? ~?

Conclusio Prima.

Ad sensum vero requiruntur species intentionales.

Secundo contra hoc ex hinc et de hinc hinc: 12. ubi ait.
Quod sensus in actu sit ipse etiam sensibilis in actu,
sed hoc ipse non potest hinc hinc nisi ad hinc hinc
intentionales. hoc potest in. nam sensus illius ipse non potest
esse quod sensus in actu sit ipse etiam sensibilis in actu
parte rei, cum ab illo differat quod realiter est hinc hinc
hoc potest hinc hinc sensus in actu etiam sensibilis in actu

f

et similitudinem illig in propria petra sculpitur, ut
 n. alie modo p[ro]p[ri]a inraymani ep[iscop]o ip[s]o etu sculpibile
 q[ui] n[on] ad m[er]itanda sunt p[ro]p[ri]a subterfuges ad
 sensum dicitur.

Et tunc eo r[ati]o. Et petra sculpitur et infra ip[s]a
 sunt sensum q[ui] petra sculpitur artificialiter scipit
 sed et non pot[est] esse infra sensu p[ro]p[ri]a r[ati]o ut
 p[ro]p[ri]a, q[ui]a habet a parte rei. q[ui]o est infra illu me,
 dicitur p[ro]p[ri]a sculpibile. m. p[ro]p[ri]a et dicitur r[ati]o petram
 appetit r[ati]o et cognoscit q[ui]a r[ati]o et petra sculpitur
 nam petra cognoscit p[ro]p[ri]a ad res ad infra illa
 existens adhaerens ear ad se, petra vero app[er]e
 titina p[ro]p[ri]a ad res ad extra p[ro]p[ri]a sunt in se. m. et
 de se p[ro]p[ri]a. Et dicitur h[ui]us r[ati]o. Nam etu sculpi-
 bile p[ro]p[ri]a notitia p[ro]p[ri]a in sensu ab eto n. et
 petra p[ro]p[ri]a notitia ut ceteris dicitur p[ro]p[ri]a. sed nil
 agit ali non e. nil p[ro]p[ri]a se, nil p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 mixtura, p[ro]p[ri]a ultra. Sed notat etu sculpibile
 non esse p[ro]p[ri]a se p[ro]p[ri]a a parte rei infra sensu
 q[ui]o est in illo mediante p[ro]p[ri]a sculpibile, q[ui]a mixtu
 mixtura ab eto; et h[ui]us r[ati]o ut ab h[ui]us r[ati]o p[ro]p[ri]a
 de p[ro]p[ri]a sculpibile. tu et intelligenda et de

p[ro]p[ri]a

¶ species intelligibiles, ita ut si cui sensus non sit et hoc
se sensum nisi mediante speciebus non propriis ab
ob, ita nec inchoat potest dici intellectus alius, sunt
intelligibiles in propria. Et potest in universa parte
probi hanc rem. Sensus et inchoat sunt potest inchoat
generata et potest se inchoat determinata ad propriam
hanc vel illam, et ut determinata dicitur autem
circa hoc etiam et non circa aliud debent ab
aliquo proprio intrinseco determinari. Vnde.
¶ sed hanc propriam determinans inchoat vel sensum
intelligit et aliud quia species intelligibiles in propria ab
ob. et tamen ad intellectum hanc quia sensum non
est nisi species in propria. autem proprie. Ex hoc nempe
potest. Sensus non potest se evidenter potest hanc et illam et
aliud cognoscere sicut et sensus non potest, potest hanc
et aliud colorem videre, et si est indifferens debet
ab aliquo determinari. propria potest, et propria non
agere inchoat determinata. in non subsumpta et potest.
nam illud proprio intrinseco determinans inchoat
non est appropinquatum et ut a parte visus hanc non est potest
plane extrinseco, proprie propria actus et multum
ipsa

cum ipse etiam non sit infra speculum sed extra. et
ipso sensibili presentem videtur ut q. 2. Et cum
sentia respectu nisi enim illa non terminari
ad illam imaginem seu speculum sensibilem sed
ad ipsam rem visam quod videtur respectu et ipsum
reflexum emissa a speculo. Et sic videtur. hoc
adversari ipsi experientia, nam experientia videtur illi esse
imaginem similes ab eis. Et hoc in parte est
sicut deceptio enim colligitur per hoc, quod illa imago
se apparere in speculo ad profundum quo etiam
remotio enim in speculo non habet tanta profunditas
tamen et ad quod illi videtur non est per recepta
in speculo, alias non videtur in m. dista quam
ipsum speculum. Et Nam in speculo apparet
aliqua illa imago maior quam sit speculum ut experientia
videtur. Sed si illa imago est per speculum sensibilem, cum
illa recipiat in ipso speculo ac per se non sit
ipsi adaequata non potest apparere maior. et sic
cum in presentem non terminari ad speculum sensibilem
sed ad rem visam et in speculo emittit per.
a quo per similitudinem et reflectuntur; et per
illa

¶ in omnia rae dicunt rati: transcendatum aut
aliud et dicunt hoc se differunt inter accidens
relativa et absoluta quoniam ad inclinationem q. abso-
luta inclinationem hinc a se, ab uno actu rati,
hinc dependent in sua inclinatione ab aliquo et ex,
transcendat q. respiciunt et hinc rati sunt et hinc
intentionales ¶ ex omnia rae respiciunt etiam rati
sunt. Et per hoc acta absoluta eius hinc
non esse de se sunt in eod. rati q. hinc
accidentaliter respiciunt ¶ in sua inclinatione de-
pendent ab aliquo extrinseco, non non respiciunt.

¶ hinc sunt probales sunt hinc rati. San:
Ad causam ¶ hinc et hinc in ideo respiciunt
ut sunt sunt in eod. rati in gradibus intentionis q. a
resultant ex gradibus multo oppositis. hinc
sunt nihilites quae in hinc in hinc rati sunt
abstracte a materia et quantitate hinc ideo in hinc
formae intentionales unde non sunt inter se rati,
aut ut si sunt respiciunt in eod. rati et in gradibus
intentionis ex quo patet ad causam.

Conclusio Secunda.

Quing's

Quingque sunt sensus exteriores scilicet: Visus,
Auditus, Olfactus, Gustus, Tactus.

Hae Causae sunt. Eam probat Aristoteles hinc hae rationes
Tot sunt sensus exteriores quod sensoria vel organa
sunt sunt 5. sensoria. quod sunt 5. sensus. Alia
ratio quae addit s. Thomas in de anima.

Conclusio Tertia.

Obiectum visus est Color ratio sub quo
est Lux. Obiectum auditus est Sonus. Obiectum
Oler. gustus Sapor, Tactus est qualitas
tangibilis ut caliditas et frigiditas.

Hae Causae necessariae sunt. Etiam enim in hunc
partem visiva aut organum visus non solum sunt pro,
pila vel humor crystallinus in oculis, sed et duo
nervi optici, qui in oculo cerebri coniunguntur. Item,
item vel organum visus adaequatum sumpitur et humor
ille crystallinus in medio oculo existens. a quo
humore crystallino procedunt duo quidam nervi
visus, ad cerebri ut in oculo cerebri coniunguntur
et sic simul in humore crystallino et in tactu

nervis

nervis q̄ tunc ep̄thi subiectat p̄tia nigra.

P̄tia Andibina h̄t p̄ f̄to vel organo subiectam
quanda aëream infra tempore annis in h̄sa.

P̄tia Alfabina subiectat in quadam parte autis
q̄te m̄ta cerebri et vocari solet illa pars,
procep̄g mammilares. q̄a sunt h̄c partes car,
nec habentis s̄m̄i l̄t̄m̄is cyr̄m̄i m̄m̄i h̄am̄
f̄m̄ineam. et in istis s̄naly partib̄y carnis
dr̄ m̄diale subiectam p̄tia Alfabina h̄m̄
in p̄rio organo.

Gusty habet p̄rio organo et f̄to Nervum quenda
metem a cerebri descendente p̄tia h̄m̄
p̄m̄m̄.

Tactus subiectat h̄m̄ in p̄rio organo et f̄to in
nervo aliquo que m̄dici h̄m̄ appellat, q̄e
p̄m̄y et totum corp̄ ita ut illo nervo h̄m̄ aliquo
rete totum aut s̄m̄ in volub̄y ut p̄t̄ reliq̄ p̄m̄
q̄e s̄m̄ p̄t̄ vel noccat. Et h̄m̄ de p̄m̄y exte
onty p̄m̄y et p̄m̄y p̄m̄y h̄m̄ consp̄l̄.
V̄m̄

fructus q̄ ipsa nisi enim. p̄t hoc nam q̄to p̄teritū
fina est substantivus monach ab alijs s̄o infibili
tunc exp̄t sua nisi enim. q̄o sentit se videre fructu
hanc sua nisi enim terminari ad aliq̄ s̄o infibile
t̄ abentū t̄ q̄ hanc q̄p̄o nam sit adeo q̄p̄ia. nam
ut diximus iam sentit q̄p̄e legit non de resp̄:
actibus sentit s̄o resp̄. s̄o q̄ p̄cipit.

R. 30. Si sensus isti exteri eris partu cordares
quidam q̄ ut edimant sensum eō d̄ q̄ ut q̄o,
dando efficiat n̄m cum illo, reflectunt s̄p̄m
q̄p̄ia ep̄as. Explicat hoc. Nam nihil aliud no,
tunc dicere q̄m q̄ sensu eō de quo latius infra
p̄t p̄p̄e exteri eris s̄p̄m exteri n̄m. q̄nto a.
s̄p̄ia alijs ca distat. Pro oīy resp̄ie theta
30. Quā sensibilia exteri eris sunt dupliciter q̄p̄ia,
n̄. n̄ s̄p̄m n̄m particularem talis sensibilis, ut
eō n̄ n̄m n̄m sensibilis. si p̄o modo sumant tunc
mutant p̄teritū exteri eris, si vero eō modo accipiunt
hnt n̄m s̄o sensu eō, d̄ generaliter n̄ n̄m n̄m
p̄p̄ia s̄p̄e sensibilis cum sensibilibus eōty
et

et cum sensibus petram externam. Nota 20:
 qd sunt in compositione universi ista comparabuntur
 ut cum petra superior et unities, tanto ad plures
 et se extendat. Ita et in compositione ceteris
 ut petra illius qd sunt superiores et unities tanto
 ad plura se et extendunt sub una hanc fructu
 quibus. nam ista qd sunt multitudine in ordine
 ad petras inferiores formant unidubium fructum in ordi-
 ne ad petras superiores. Ex his facile potest quibus
 sensus earum potest reflecti supra quibus sensum ex-
 ternum, quia se: illa non tunc extendit se ad illa sen-
 sibilem exteriora in particulari sed et in unities, ino-
 et extendit se ad ipsas quibus petram sensibilem,
 in quibus univocum cum hanc in una rite fructu sensu-
 bus.

Et si cetera contra hanc. Sensus earum non diffinitur quibus
 ab aliis sensibus externis. qd si ipsa potest reflecti
 et supra sensibus sensum externum et id potest sensibus
 externis. quibus potest petra autem. petra diffinitur quibus
 alij et oba sed alij et petra sensum ext: et sensus earum
 non sunt diffinita. qd sensus earum non diffinitur ab externis
 m.

in illis et in. et in sensu eius sunt in g. in parte, autem,
tate, ederalite, et alij illij et sunt circa hunc sensibilem
sed et in sensu et alij sensum exteriorem. go
in. vera.

¶ Si sensum eorum distinguat à sensibus externis
et non solum sed eorum resp. sensum exteriorem in
poreando sed et in speculo, et in sensu eius ideo
quod ratio et quasi primum sensum exteriorem in
illum in sensu exteriore referunt suas sensus
et ab illo hunc à fonte recipiunt sua in parte
sensibilem si sunt vitales. Ad hunc in primum
dicit. et alij sensu eius et exteriore spe in g. ratio
nam sensibilem parti velantia et in partem particularem
sunt et sensum exteriorem, et sensibile in sua
communitate et in sensu eius. 9. Julij. anno 1630.

FINIS
LIBRI SECUNDI DE ANIMA.

LIBER
TERTIUS
DE ANIMA

liber, auch
Josephus
nem. 70

exterior
nem. 71
ess. riko

nam in
lucyato
nim. hbt
ni. puz. adu
mit. riu

si. culat
ni. fra
ame. 5. 6. 7. 8.

ANIMA